

Официален вестник

на Европейския съюз

L 197

Издание
на български език

Законодателство

Година 55
24 юли 2012 г.

Съдържание

I Законодателни актове

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива 2012/18/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, за изменение и последваща отмяна на Директива 96/82/ЕО на Съвета ⁽¹⁾ 1
- ★ Директива 2012/19/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО) ⁽¹⁾ 38

Цена: 4 EUR

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2012/18/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 4 юли 2012 година

относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, за изменение и последваща отмяна на Директива 96/82/ЕО на Съвета

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 96/82/ЕО на Съвета от 9 декември 1996 г. относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества ⁽³⁾ установява правила за предотвратяването на големи аварии, които могат да бъдат причинени от определени промишлени дейности, и за ограничаването на последствията от тях за човека и за околната среда.
- (2) Големите аварии често имат тежки последствия, както е известно от случаи като Seveso, Bhopal, Schweizerhalle, Enschede, Toulouse и Buncefield. Освен това, въздействието може да засегне територии отвъд националните граници. Това подчертава необходимостта от осигуряване на предприемането на подходящи предпазни действия за осигуряване на високо ниво на защита в целия Съюз за

гражданите, обществата и околната среда. Следователно е необходимо да се гарантира, че съществуващото високо ниво на защита най-малко ще се запази или ще се повиши.

- (3) Директива 96/82/ЕО изигра важна роля за намаляването на вероятността и последствията от такива аварии, като доведе до по-добро ниво на защита в Съюза. При преразглеждане на посочената директива стана ясно, че броят на големите аварии е останал стабилен. Въпреки че като цяло действащите разпоредби са подходящи за целта, необходими са известни промени, за да се засили още повече нивото на защита, особено по отношение на предотвратяването на големи аварии. Същевременно установената от Директива 96/82/ЕО система следва да бъде адаптирана към промените в системата на Съюза за класификация на вещества и смеси, обхванати от посочената директива. Освен това някои други разпоредби следва да бъдат изяснени и актуализирани.

- (4) Поради това е уместно Директива 96/82/ЕО да бъде заменена, за да се осигури поддържане и по-нататъшно подобряване на съществуващото ниво на защита чрез подобряване на ефикасността и ефективността на разпоредбите и, където е възможно — чрез намаляване на ненужната административна тежест посредством рационализиране или опростяване, при условие че не се застрашават безопасността и защитата на околната среда и човешкото здраве. В същото време новите разпоредби следва да са ясни, последователни и лесни за разбиране, за да се спомогне подобряването на прилагането и контрола, като същевременно нивото на защита на човешкото здраве и околната среда остане най-малко същото или се подобри. Комисията следва да си сътрудничи с държавите членки в областта на практическото прилагане на настоящата директива. Това сътрудничество следва да обхваща, *inter alia*, областта на самокласификацията на вещества и смеси. Когато е целесъобразно, заинтересовани лица, като представители на промишлеността, работници и неправителствени организации, които насърчават защитата на човешкото здраве или опазването на околната среда, следва да участват в прилагането на настоящата директива.

⁽¹⁾ ОВ С 248, 25.8.2011 г., стр. 138.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 14 юни 2012 г. и решение на Съвета от 26 юни 2012 г.

⁽³⁾ ОВ L 10, 14.1.1997 г., стр. 13.

- (5) Конвенцията на Икономическата комисия за Европа на Обединените нации за трансграничните последиствия от промишлените аварии, която бе одобрена от името на Съюза с Решение 98/685/ЕО на Съвета от 23 март 1998 г. относно сключването на Конвенцията за трансграничните последиствия от промишлените аварии⁽¹⁾, предвижда мерки относно предотвратяването на, готовността за и реагирането при промишлени аварии, които могат да причинят трансгранични последиствия, както и относно международното сътрудничество в тази област. Директива 96/82/ЕО въвежда Конвенцията в рамките на законодателството на Съюза.
- (6) Големите аварии могат да имат трансгранични последиствия, а екологичната и икономическата цена на аварията се понася не само от засегнатото предприятие, но и от съответните държави членки. По тази причина е необходимо да се разработят и приложат мерки за безопасност и намаляване на риска с оглед предотвратяване на възможни аварии, намаляване на риска от възникване на аварии и свеждане до минимум на въздействието им, в случай че такива възникнат, като по този начин се създаде възможност за гарантиране на високо ниво на защита в целия Съюз.
- (7) Разпоредбите на настоящата директива се прилагат, без да се накърняват разпоредбите на правото на Съюза относно здравословните и безопасни условия на труд и работната среда, и по-специално без да се накърнява Директива 89/391/ЕО на Съвета от 12 юни 1989 г. за въвеждане на мерки за насърчване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място⁽²⁾.
- (8) Някои промишлени дейности следва да се изключат от обхвата на настоящата директива, при условие че са предмет на друго законодателство на равнището на Съюза или на национално равнище, което осигурява равностойно ниво на защита. Комисията следва да продължи да проверява дали в действащата регулаторна рамка няма значителни пропуски, по-специално по отношение на нови и възникващи рискове от други дейности, както и от определени опасни вещества, и ако е подходящо, да представи законодателно предложение за преодоляване на тези пропуски.
- (9) В приложение I към Директива 96/82/ЕО са посочени опасните вещества, попадащи в нейния обхват, *inter alia* чрез позоваване на някои разпоредби от Директива 67/548/ЕО на Съвета от 27 юни 1967 г. за сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетиранието на опасни вещества⁽³⁾, както и Директива 1999/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 1999 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно класифицирането, опаковането и етикетиранието на опасни препарати⁽⁴⁾. Директиви 67/548/ЕО и 1999/45/ЕО бяха заменени с Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно класифицирането, етикетиранието и опаковането на вещества и смеси⁽⁵⁾, с който бе въведена в Съюза Глобалната хармонизирана система за класифициране и етикетиранието на химикали, която е възприета на международно равнище, в рамките на структурата на Организацията на обединените нации (ООН). С посочения регламент бяха въведени нови класове и категории на опасност, които само частично съответстват на тези, използвани съгласно посочените отменени директиви. Въпреки това някои вещества или смеси не следва да се класифицират по тази система поради липса на критерии в тази рамка. Поради това приложение I към Директива 96/82/ЕО следва да бъде изменено с цел съгласуването му с посочения регламент, като в същото време се запази съществуващото ниво или допълнително се повиши нивото на защита, предвидено в посочената директива.
- (10) За целите на класифицирането на подобрения биогаз следва да се взема предвид всяко разработване на стандарти в рамките на Европейския комитет по стандартизация (CEN).
- (11) Възможно е да възникнат нежелани последиствия от съгласуването с Регламент (ЕО) № 1272/2008 и с последващи адаптирания към този регламент, имащи отношение към класификацията на вещества и смеси. Въз основа на критерии, включени в настоящата директива, Комисията следва да оцени дали са налице опасни вещества, които не представляват значителна опасност за авария, независимо от тяхната класификация като опасни вещества, и ако е подходящо, да внесе законодателно предложение за изключване на съответното опасно вещество от обхвата на настоящата директива. Оценката следва да започне бързо, особено след промяната на класификацията на дадено вещество или смес, за да се избегнат ненужните тежести за операторите и компетентните органи в държавите членки. Изключения от обхвата на настоящата директива не следва да възпират държавите членки да запазват или въвеждат по-строги мерки за защита.
- (12) Операторите следва да имат общо задължение да вземат всички необходими мерки за предотвратяване на големи аварии, за облекчаване на последиствията от тях и за приемане на мерки по възстановяване. Когато в предприятията съществуват опасни вещества над определени количества, операторът следва да предостави на компетентния орган достатъчно информация, която да му позволи да идентифицира предприятието, съществуващите опасни вещества и потенциалните опасности. Операторът също следва да изготви и когато това се изисква от националното право, да изпрати до компетентния орган политика за предотвратяване на големи аварии (ППГА), установяваща цялостния подход и мерки на оператора за контролиране на опасностите от големи аварии, включително подходящи системи за управление на безопасността. Когато операторите установяват и оценяват опасности от големи аварии, следва да се обърне внимание и на опасните вещества, които могат да се образуват по време на големи аварии в дадено предприятие.

(1) ОВ L 326, 3.12.1998 г., стр. 1.

(2) ОВ L 183, 29.6.1989 г., стр. 1.

(3) ОВ 196, 16.8.1967 г., стр. 1.

(4) ОВ L 200, 30.7.1999 г., стр. 1.

(5) ОВ L 353, 31.12.2008 г., стр. 1.

- (13) Обикновено Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети⁽¹⁾ се прилага при екологични щети, причинени от големи аварии.
- (14) За намаляване на риска от „ефекти на доминото“, когато ладени предприятия са разположени по определен начин или толкова близо едно до друго, че вероятността от големи аварии се увеличава или последствията от тях се засилват, операторите следва да си сътрудничат за обмена на подходяща информация и за информирането на обществеността, включително информиране на съседни предприятия, които могат да бъдат засегнати.
- (15) За да покаже, че всичко необходимо е било направено за предотвратяване на големи аварии и за подготовка на аварийни планове и мерки за справяне с тях, операторът следва, в случая на предприятия, в които има опасни вещества в значителни количества, да предостави на компетентния орган информация под формата на доклад за безопасност. Този доклад следва да съдържа подробности за предприятието, за съществуващите опасни вещества, за инсталацията или складови съоръжения, за възможните сценарии за големи аварии и за анализа на риска, за мерките за предотвратяване и интервенция и за наличните системи на управление, с цел предотвратяване и намаляване на риска от големи аварии и осигуряване на възможност да се предприемат необходимите стъпки за ограничаване на последствията от тях. Рискът от големи аварии би могъл да се увеличи поради вероятността от природни бедствия, свързани с разположението на предприятието. Това следва да бъде разгледано по време на подготовката на сценарии за големи аварии.
- (16) С оглед готовността за извънредни ситуации при предприятия, където има опасни вещества в значителни количества, е необходимо да се създадат вътрешни и външни аварийни планове и да се създадат процедури за осигуряване на необходимите проверки и преразглеждане по отношение на тези планове, както и на тяхното прилагане в случай на голяма авария или вероятност за такава. Трябва да се провеждат консултации с персонала на предприятието относно вътрешния аварийен план и заинтересованата общественост следва да има възможност да предостави мнението си относно външния аварийен план. Възможно е отдаването на подизпълнител да окаже въздействие върху безопасността на предприятието. Държавите членки следва да изискват от операторите да вземат това предвид, когато съставят ППГА, доклад за безопасност или вътрешен аварийен план.
- (17) Когато разглеждат избора на подходящи оперативни методи, включително методите за мониторинг и контрол, операторите следва да вземат предвид достъпната информация относно най-добрите практики.
- (18) За да се осигури по-голяма защита на жилищни райони, значително използвани обществени места и околната среда, включително райони от особен природозащитен интерес или с по-голяма уязвимост, е необходимо политиките за използването на земята или останалите съответни политики, прилагани в държавите членки, да гарантират подходящи разстояния между такива райони и предприятията, пораждащи такива опасности, а когато става дума за изградени вече предприятия, при необходимост да се прилагат допълнителни технически мерки, така че рискът за хората или околната среда да се поддържа на приемливо ниво. При вземането на решения следва да се има предвид достатъчно информация за рисковете и технически консултации по отношение на тези рискове. Когато е възможно, с цел намаляване на административната тежест, особено за малките и средните предприятия, процедурите и мерките следва да се интегрират с такива съгласно друго релевантно законодателство на Съюза.
- (19) Следва да бъдат подобрени нивото и качеството на информацията за обществеността, за да се насърчи достъпът до информацията за околната среда съгласно Конвенцията на Икономическата комисия към Организацията на обединените нации за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда (Орхуската конвенция), която бе одобрена от името на Съюза с Решение 2005/370/ЕО на Съвета от 17 февруари 2005 г. за сключване от името на Европейската общност на Конвенцията за достъп до информация, участие на обществеността в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по екологични въпроси⁽²⁾. Поспециално лицата, които е възможно да бъдат засегнати от големи аварии, следва да получават достатъчно информация, която да им позволи да предприемат правилни действия в такъв случай. Държавите членки следва да предоставят информация за това къде може да се открие информацията относно правата на лицата, засегнати от големи аварии. Информацията, която се предоставя на обществеността, следва да бъде формулирана по ясен и разбираем начин. В допълнение към активното предоставяне на информация, без да се налага обществеността да отправя искане за това и без да се изключват други форми на разпространение, тази информация също следва да е постоянно налична по електронен път и да се поддържа актуална. В същото време следва да има подходящи мерки за защита на поверителността поради опасенията (наред с други съображения), свързани със сигурността.
- (20) Начинът на управление на информацията следва да е в съответствие с инициативата за Обща информационна система за околната среда (SEIS), въведена със съобщение на Комисията от 1 февруари 2008 г., озаглавено „За Обща информационна система за околната среда (SEIS)“. Той също следва да е в съответствие с Директива 2007/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2007 г. за създаване на инфраструктура за пространствена информация в Европейската общност (INSPIRE)⁽³⁾ и нейните правила за прилагане, насочени към даване на възможност за споделяне на пространствена информация за околната среда между организации от публичния сектор и към допълнително улесняване на достъпа на обществеността до пространствена информация из целия Съюз. Информацията следва да се съхранява в публично достъпна база данни на равнището на Съюза, което ще улесни също мониторинга и докладването на изпълнението.

(1) ОВ L 143, 30.4.2004 г., стр. 56.

(2) ОВ L 124, 17.5.2005 г., стр. 1.

(3) ОВ L 108, 25.4.2007 г., стр. 1.

- (21) В съответствие с Орхуската конвенция е необходимо заинтересованата общественост да участва реално във вземането на решения, за да има възможност да изрази становището и опасенията си, които може да са от значение за тези решения, а органът за вземане на решения да взема предвид тези становища и опасения, като по този начин да се постигне по-голяма отчетност и прозрачност на процеса на вземане на решения и да се допринесе за обществената осведоменост по въпросите, свързани с околната среда, и за обществена подкрепа за взетите решения.
- (22) За да се осигури вземането на адекватни мерки за реагиране при голяма авария, операторът следва незабавно да информира компетентния орган и да предаде необходимата му информация, за да може да оцени въздействието на аварията върху човешкото здраве и околната среда.
- (23) Местните органи са заинтересовани от предотвратяването на големи аварии и облекчаването на последствията от тях и могат да изиграят важна роля. Това следва да се взема предвид от държавите членки при прилагането на настоящата директива.
- (24) За да се улесни обменът на информация и да се предотвратят бъдещи аварии от сходно естество, държавите членки следва да изпращат информация на Комисията относно големите аварии, настъпили на тяхна територия, така че Комисията да може да анализира произтичащите опасности и да въведе система за разпространението на съответната информация, най-вече относно големите аварии и извлечените поуки от тях. Този обмен на информация следва да обхваща също и „квазиаварии“, които държавите членки считат, че са от особен технически интерес за предотвратяването на големи аварии и ограничаването на последствията от тях. Държавите членки и Комисията следва да се стремят информацията, съдържаща се в информационните системи, създадени с цел обмен на информация за сериозни аварии, да бъде пълна.
- (25) Държавите членки следва да определят компетентните органи, отговорни за осигуряване на спазването от страна на операторите на техните задължения. Компетентните органи и Комисията следва да си сътрудничат в дейности в подкрепа на прилагането на изискванията, като разработване на подходящи указания и обмен на най-добри практики. С цел намаляване на административната тежест, когато е възможно, задълженията за предоставяне на информация следва да се интегрират с такива съгласно друго приложимо законодателство на Съюза.
- (26) Държавите членки следва да осигурят предприемане от компетентните органи на необходимите мерки в случай на несъответствия с настоящата директива. С цел осигуряване на ефективно прилагане и контрол следва да има система за инспекции, включително програма за редовни периодични инспекции и извънредни инспекции. Когато е възможно, инспекциите следва да се координират с такива съгласно друго законодателство на Съюза, включително Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) ⁽¹⁾, когато е целесъобразно. Държавите членки следва да гарантират, че разполагат с достатъчен брой персонал, притежаващ уменията и квалификациите, необходими за ефективното осъществяване на инспекциите. Компетентните органи следва да оказват подходящо съдействие посредством инструменти и механизми за обмен на опит и консолидиране на знания, включително на равнището на Съюза.
- (27) За да се вземе под внимание техническото развитие, правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз трябва да бъде делегирано на Комисията във връзка с измененията на приложения от II до VI с оглед адаптирането им спрямо техническия прогрес. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготвянето и съставянето на делегирани актове Комисията следва да осигури едновременно, своевременно и подходящо предаване на съответните документи на Европейския парламент и на Съвета.
- (28) За да се осигурят еднакви условия за прилагане на настоящата директива, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽²⁾.
- (29) Държавите членки следва да установят правила относно санкциите, приложими при нарушаване на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива, и да осигурят тяхното привеждане в изпълнение. Тези санкции следва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи.
- (30) Тъй като целите на настоящата директива, а именно да осигури високо ниво на защита на човешкото здраве и околната среда, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и поради това могат да бъдат постигнати по-добре на равнище на Съюза, Съюзът има право да предприеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

⁽¹⁾ ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17.

⁽²⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

- (31) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи ⁽¹⁾ държавите членки са се задължили уведомяването за мерките им за транспониране в обосновани случаи да бъде придружавано от един или повече документи, в които се обяснява връзката между елементите на директивата и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (32) Директива 96/82/ЕО следователно следва да се измени и впоследствие да се отмени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет

Настоящата директива има за цел предотвратяването на големи аварии, които включват опасни вещества, и ограничаването на последствията от тях за човека и за околната среда, с оглед осигуряване на високо ниво на защита в целия Съюз по един последователен и ефективен начин.

Член 2

Обхват

1. Настоящата директива се прилага за предприятия, определени в член 3, параграф 1.
2. Настоящата директива не се прилага за:
 - а) военни предприятия, инсталации или складови съоръжения;
 - б) опасности, дължащи се на йонизираща радиация, породена от вещества;
 - в) превоза на опасни вещества и пряко свързаното с него междинно временно складиране по време на превоз по пътища, железопътни линии, вътрешни водни пътища, море или въздух извън предприятията, обхванати от настоящата директива, включително товарене, разтоварване и превоз до или от друго превозно средство на докове, кейове или разпределителни станции;
 - г) превоза на опасни вещества по тръбопроводи, включително съответните помпени/компресорни станции извън предприятията, обхванати от настоящата директива;
 - д) експлоатацията, по-специално проучванията, извличането и обработката, на минералите в мините и кариерите, включително чрез сондажни отвори;
 - е) проучване и експлоатация в морски райони на минерали, включително въглеводороди;

ж) съхраняването на газ в подземни депа в морето, включващо както депа изключително за съхранение, така и депа, където се извършват и проучване и експлоатация на минерали, включително въглеводороди;

з) депа за отпадъци, включително подземно съхраняване на отпадъци.

Без да се засягат букви д) и з) от първа алинея, подземните депа за съхранение на газ на брега в геоложки формации, водоеми, солни каверни и изоставени мини и химическа и термична обработка и складиране, свързани с тези операции, които включват опасни вещества, както и действащи съоръжения за обезвреждане на промишлени и миннодобивни отпадъци, включително хвостохранилища или шламоохранилища, съдържащи опасни вещества, са включени в обхвата на настоящата директива.

Член 3

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. „предприятие“ означава целият район под контрола на оператора, в който има опасни вещества в една или повече инсталации, включително и общи или свързани инфраструктура или дейности; предприятията са с нисък или висок рисков потенциал;
2. „предприятие с нисък рисков потенциал“ означава предприятие, в което има опасни вещества в количества, равни или надвишаващи количествата, посочени в приложение I, част 1, колона 2 или част 2, колона 2, но по-малки от количествата, посочени в приложение I, част 1, колона 3 или част 2, колона 3, когато е приложимо, като се използва правилото за сумиране, посочено в бележка 4 от приложение I;
3. „предприятие с висок рисков потенциал“ означава предприятие, в което има опасни вещества в количества, равни или надвишаващи количествата, посочени в приложение I, част 1, колона 3 или част 2, колона 3, когато е приложимо, като се използва правилото за сумиране, посочено в бележка 4 от приложение I;
4. „съседно предприятие“ означава предприятие, което е разположено в такава близост до друго предприятие, която увеличава опасността или последствията от голяма авария;
5. „ново предприятие“ означава:
 - а) предприятие, което влиза в експлоатация или е построено на или след 1 юни 2015 г.; или

⁽¹⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

- б) действаща площадка, която попада в обхвата на настоящата директива, или предприятие с нисък рисков потенциал, което към или след 1 юни 2015 г. поради изменения на инсталациите или дейностите, довели до промяна на неговия списък на опасни вещества, се превръща в предприятие с висок рисков потенциал или обратно;
6. „съществуващо предприятие“ означава предприятие, което към 31 май 2015 г. попада в обхвата на Директива 96/82/ЕО и от 1 юни 2015 г. попада в обхвата на настоящата директива без изменение на класификацията му като предприятие с нисък рисков потенциал или предприятие с висок рисков потенциал;
7. „друго предприятие“ означава действаща площадка, която попада в обхвата на настоящата директива, или предприятие с нисък рисков потенциал, което се превръща в предприятие с висок рисков потенциал или обратно, към или след 1 юни 2015 г. по причини, различни от посочените в точка 5;
8. „инсталация“ означава техническа единица в рамките на предприятието, независимо на или под земното ниво, в която се произвеждат, използват, обработват или складираат опасни вещества; тя включва цялото оборудване, структури, тръбопроводи, машини, инструменти, частни железопътни колове, докове, кейове за разтоварване, които обслужват инсталацията, пристани, складове или подобни структури, плаващи или не, необходими за работата на тази инсталация;
9. „оператор“ означава всяко физическо или юридическо лице, което експлоатира или осъществява контрол върху дадено предприятие или инсталация, или в случаите, когато това се предвижда от националното законодателство, такова лице, на което е предоставена решаваща икономическа власт или власт за вземане на решения върху техническата експлоатация на предприятието или инсталацията;
10. „опасно вещество“ означава вещество или смес, обхванати в част 1 или изброени в част 2 от приложение I, включително във форма на суровина, продукт, страничен продукт, остатък или междинен продукт;
11. „смес“ означава смес или разтвор, състоящи се от две или повече вещества;
12. „наличие на опасни вещества“ означава действителното или предполагаемо наличие на опасни вещества в предприятието или на опасни вещества, за които с основание може да се предположи, че ще се образуват при загубата на контрол върху процесите, включително дейностите по складиране в някоя от инсталациите в предприятието, в количества, равни или надвишаващи праговите количества от част 1 или част 2 от приложение I;
13. „голяма авария“ означава възникване на събитие, като голяма емисия, пожар или експлозия, което възниква в резултат на неконтролируеми събития в хода на дейностите в дадено предприятие, обхванато от настоящата директива, и води до сериозна опасност за човешкото здраве или за околната среда, която опасност е непосредствена или забавена във времето, вътре или извън предприятието, и включва едно или повече опасни вещества;
14. „опасност“ означава вътрешно свойство на опасни вещества или физическа ситуация с възможности за нанасяне на вреда на човешкото здраве или на околната среда;
15. „риск“ означава възможност за специфичен ефект в рамките на специфичен период или при определени обстоятелства;
16. „складиране“ означава наличие на определено количество опасни вещества за целите на съхранението, оставяне на отговорно пазене или държане на склад;
17. „общественост“ означава едно или повече физически или юридически лица и, в съответствие с националното право или практика, техните сдружения, организации или групи;
18. „засегнатата общественост“ означава обществеността, засегната или която е вероятно да бъде засегната от, или която се интересува от вземането на решения за околната среда по силата на член 15, параграф 1 от настоящата директива; за целите на настоящото определение неправителствените организации, които подкрепят опазването на околната среда и отговарят на всички изисквания на националното право, се считат за заинтересовани;
19. „инспекция“ означава всички действия, включително посещения на място, проверки на вътрешни мерки, системи и доклади и последващи документи, както и всички необходими последващи действия, предприемани от (или от името на) компетентния орган с цел проверка и насърчаване на съгласуваността на предприятията с изискванията на настоящата директива.

Член 4

Оценка на опасността от големи аварии от определено опасно вещество

1. При необходимост или при всяко уведомление от страна на държава членка Комисията оценява в съответствие с параграф 2 дали на практика е невъзможно определено опасно вещество, обхванато от част 1 или изброено в част 2 от приложение I, да емитира материя или енергия, която би могла да причини голяма авария както при нормални, така и при извънредни обстоятелства, които могат разумно да бъдат предвидени. Оценката взема предвид информацията, посочена в параграф 3, и се основава на едно или повече от следните свойства:

- а) физичната форма на опасното вещество при нормална преработка или оперативни условия или при непланирана загуба на съдържимо;

б) присъщите свойства на опасното вещество, по-конкретно свързаните с неговото разпространение при сценарий за големи аварии, като молекулна маса и налягане на наситени водни пари;

в) максимална концентрация на веществата в случай на смеси.

За целите на първа алинея изолацията и общото опаковане на опасното вещество също следва, когато е целесъобразно, да се вземат предвид, включително по-специално когато са обхванати от специално законодателство на Съюза.

2. Ако дадена държава членка сметне, че опасно вещество не представлява опасност от голяма авария в съответствие с параграф 1, тя уведомява Комисията, като предоставя и удостоверителна документация, включително информацията, посочена в параграф 3.

3. За целите на параграфи 1 и 2 необходимата информация за оценка на свойствата на опасното вещество, които представляват физична опасност, опасност за здравето и опасност за околната среда, включва:

а) изчерпателен списък от свойства, необходими за оценка на потенциала на опасното вещество да причинява физична вреда, вреда за здравето или околната среда;

б) физически и химически свойства (например молекулна маса, налягане на наситените водни пари, присъща токсичност, точка на кипене, реактивоспособност, вискозитет, разтворимост и други релевантни свойства);

в) физични свойства и опасни за здравето свойства (например реактивност, запалимост, токсичност съвместно с допълнителни фактори, като начин на атакуване на тялото, застрашаващо живота увреждане и дълготрайни ефекти и други релевантни свойства);

г) свойства, опасни за околната среда (например екотоксичност, продължителност, биологично натрупване, потенциал за разпространение на голямо разстояние в околната среда и други релевантни свойства);

д) когато е достъпна, класификация на Съюза за веществото или сместа;

е) информация относно специфични за веществото условия за експлоатация (например температура, налягане и други релевантни условия), при които се съхранява и използва съответното опасно вещество и/или може да се появи в случай на предвидими необичайни операции или произшествия, като например пожар.

4. Вследствие на посочената в параграф 1 оценка Комисията представя, ако е необходимо, законодателно предложение на Европейския парламент и на Съвета с цел да изключи съответното опасно вещество от обхвата на настоящата директива.

Член 5

Общи задължения на оператора

1. Държавите членки трябва да осигурят задължение на оператора да взема всички необходими мерки за предотвратяване на големи аварии и да ограничава последствията от тях за човешкото здраве и за околната среда.

2. Държавите членки трябва да осигурят изискване към оператора да доказва пред компетентния орган, посочен в член 6, по всяко време, особено за целите на инспекциите и контрола, посочени в член 20, че е взел всички необходими мерки, установени в настоящата директива.

Член 6

Компетентен орган

1. Без да се засягат отговорностите на оператора, държавите членки създават или назначават компетентния орган или органи, отговорни за изпълнението на задълженията, постановени в настоящата директива („компетентния орган“), и ако е необходимо, органи, които да помагат на компетентния орган на техническо ниво. Държавите членки, които създават или назначават повече от един компетентен орган, гарантират цялостното координиране на процедурите за изпълнение на техните задължения.

2. Компетентните органи и Комисията си сътрудничат в дейности в подкрепа на изпълнението на настоящата директива, като включват заинтересованите лица, когато е целесъобразно.

3. Държавите членки осигуряват приемане от страна на компетентните органи за целите по настоящата директива на еквивалентна информация, предавана от операторите в съответствие с други релевантни законодателни актове на Съюза, която съответства на някое от изискванията по настоящата директива. В такива случаи компетентните органи осигуряват спазването на изискванията по настоящата директива.

Член 7

Уведомяване

1. Държавите членки трябва да изискват от оператора да изпрати на компетентния орган уведомление, съдържащо следната информация:

а) името и/или търговското наименование на оператора и пълния адрес на въпросното предприятие;

б) седалището на оператора и пълния му адрес;

в) името и длъжността на лицето, което отговаря за предприятието, ако е различно от това в буква а);

- г) достатъчно информация, за да се установят опасните вещества и категорията на съответните вещества или на тези, за които има вероятност да се установят;
- д) количеството и физичната форма на опасните вещества или на съответните вещества;
- е) дейността или предполагаемата дейност на инсталацията или съоръжението за складиране;
- ж) непосредствената околна среда на предприятието и фактори, които могат да причинят голяма авария или да влошат последствията от нея, включително, когато е достъпна, информация за съседни предприятия, както и за обекти, които не попадат в обхвата на настоящата директива, райони и строежи, които биха могли да бъдат източник на или да увеличат риска или последствията от голяма авария и от ефекта на доминото.

2. Уведомлението или негова актуализация се изпраща до компетентния орган в следните срокове:

- а) за новите предприятия, в разумен срок преди началото на строежа или експлоатацията или преди изменения, водещи до промяна в списъка на опасни вещества;
- б) за всички останали случаи, една година от датата, на която настоящата директива започва да се прилага за въпросното предприятие.

3. Параграфи 1 и 2 не се прилагат, ако операторът вече е изпратил уведомление до компетентния орган съгласно изискванията на националното законодателство преди 1 юни 2015 г. и информацията, съдържаща се там, е в съответствие с параграф 1 и е останала непроменена.

4. Операторът уведомява предварително компетентния орган за следните случаи:

- а) значително увеличаване или намаляване на количеството или значителна промяна в естеството или физичната форма на наличното опасно вещество, както е посочено в уведомлението, предоставено от оператора съгласно параграф 1, или всяка значителна промяна в процесите на употребата му;
- б) изменение на предприятие или на инсталация, което би могло да има значителни последствия върху опасностите от големи аварии;
- в) окончателното закриване на инсталацията или извеждането ѝ от експлоатация; или
- г) промени в информацията, посочена в параграф 1, буква а), б) или в).

Член 8

Политика за предотвратяване на големи аварии

1. Държавите членки изискват от оператора да състави документ в писмен вид, в който да изложи политиката си за предотвратяване на големи аварии (ППГА) и да осигури правилното ѝ изпълнение. ППГА има за цел осигуряване на високо ниво на опазване на човешкото здраве и околната среда. Политиката е пропорционална на опасностите от големи аварии. Тя включва целите на оператора като цяло и принципите на действие, ролята и отговорността на управлението, както и ангажимента за постоянно подобряване на контрола над опасностите от голяма авария и осигуряване на високо ниво на защита.

2. ППГА се съставя и когато това се изисква от националното право, се изпраща до компетентния орган в следните срокове:

- а) за новите предприятия, в разумен срок преди началото на строежа или експлоатацията или преди изменения, водещи до промяна в списъка на опасни вещества;
- б) за всички останали случаи, една година от датата, на която настоящата директива започва да се прилага за въпросното предприятие.

3. Параграфи 1 и 2 не се прилагат, ако операторът вече е съставил ППГА и когато това се изисква от националното законодателство, я е изпратил до компетентния орган преди 1 юни 2015 г., и информацията, съдържаща се там, е в съответствие с параграф 1 и е останала непроменена.

4. Без да се засяга член 11, операторът периодично преразглежда и когато е необходимо, обновява ППГА най-малко веднъж на всеки пет години. Когато това се изисква от националното право, обновената ППГА се изпраща до компетентния орган незабавно.

5. ППГА се прилага чрез подходящи средства, структури и безопасна система за управление, в съответствие с приложение III, пропорционално на опасността от големи аварии и сложността на организацията на дейностите на предприятието. За предприятията с нисък рисков потенциал задължението за прилагане на ППГА може да бъде изпълнено чрез други подходящи средства, структури и системи на управление, пропорционални на опасността от големи аварии, като се вземат предвид принципите, изложени в приложение III.

Член 9

Ефект на доминото

1. Държавите членки трябва да гарантират, че компетентният орган, като използва получената в съответствие с членове 7 и 10 информация от операторите, или вследствие на искане за допълнителна информация от компетентния орган, или чрез инспекции съгласно член 20, е длъжен да идентифицира всички предприятия с нисък или висок рисков потенциал или групи от такива предприятия, където опасността или последствията от големи аварии могат да се увеличат поради географското положение и близостта на такива предприятия, както и инвентара им от опасни вещества.

2. Когато компетентният орган разполага с допълнителна информация към предоставената от оператора съгласно член 7, параграф 1, буква ж), той предоставя информацията на съответния оператор, ако е необходимо за прилагането на настоящия член.

3. Държавите членки трябва да осигурят следните задължения на операторите на предприятията, определени в съответствие с параграф 1:

- а) да обменят подходящата информация, за да се даде възможност на тези предприятия да вземат предвид естеството и обхвата на цялата опасност от голяма авария в своите ППГА, системи за управление на безопасността, доклади за безопасност и вътрешни аварийни планове, когато е целесъобразно;
- б) да си сътрудничат при информирането на обществеността и съседните обекти, които не попадат в обхвата на настоящата директива, и при предоставянето на информация на компетентния орган за подготовката на външни аварийни планове.

Член 10

Доклад за безопасност

1. Държавите членки изискват от оператора на предприятие с висок рисков потенциал да представя доклад за безопасност с цел:

- а) да покаже, че ППГА и съответната система за управление на безопасността, необходима за прилагането на ППГА, са въведени в действие в съответствие с информацията, изложена в приложение III;
- б) да покаже, че опасностите от големи аварии и възможните сценарии за големи аварии са идентифицирани и че са взети необходимите мерки за предотвратяване на такива аварии и за ограничаване на последствията от тях за човешкото здраве и за околната среда;
- в) да покаже, че е предвидена достатъчна безопасност и сигурност в модела, конструкцията, действието и поддръжката на всяка инсталация, съоръжение за складиране, оборудване и инфраструктура, свързана с действието му, които имат връзка с опасностите от големи аварии вътре в предприятието;
- г) да покаже, че са изготвени вътрешни аварийни планове и да доставя информация за съставяне на външен аварийен план;
- д) да предоставя достатъчно информация на компетентния орган, за да му даде възможност да взема решения по отношение на ситуирането на нови дейности или строежи около съществуващите предприятия.

2. Докладът за безопасност трябва да съдържа най-малко данните и информацията, посочени в приложение II. В него се посочват организациите, участвали в изготвянето на доклада.

3. Докладът за безопасност се изпраща до компетентния орган в следните срокове:

- а) за новите предприятия, в разумен срок преди началото на строежа или експлоатацията или преди изменения, водещи до промяна в списъка на опасни вещества;
- б) за съществуващи предприятия с висок рисков потенциал, 1 юни 2016 г.;
- в) за други предприятия, в срок две години от датата, от която настоящата директива започва да се прилага за въпросното предприятие.

4. Параграфи 1, 2 и 3 не се прилагат, ако операторът вече е изпратил доклад за безопасност до компетентния орган съгласно изискванията на националното законодателство преди 1 юни 2015 г. и информацията, съдържаща се там, е в съответствие с параграфи 1 и 2 и е останала непроменена. За да се съобрази с параграфи 1 и 2, операторът внася всички изменени части от доклада за безопасност във формата, одобрена от компетентния орган, в сроковете, посочени в параграф 3.

5. Без да се засягат разпоредбите на член 11, операторът периодично преразглежда и когато е необходимо, обновява уведомлението най-малко веднъж на всеки пет години.

Операторът също преразглежда и ако е необходимо, обновява доклада за безопасност след голяма авария в неговото предприятие и по всяко друго време по инициатива на оператора или по молба на компетентния орган, когато това е оправдано поради нови факти или нови технологични знания относно въпросите за безопасност, включително знания, произтичащи от анализа на аварии или, доколкото е възможно, „квазиаварии“, както и от развитие на познанията относно оценяването на опасностите.

Обновеният доклад за безопасност или обновени части от него се изпращат до компетентния орган незабавно.

6. Преди операторът да започне строежа или експлоатацията или в случаите, посочени в параграф 3, букви б) и в) и параграф 5 от настоящия член, компетентният орган в разумен срок от получаването на доклада съобщава изводите си от прегледа на доклада за безопасност на оператора и когато е целесъобразно, в съответствие с член 19, забранява въвеждането в експлоатация или продължителното експлоатиране на въпросното предприятие.

Член 11

Изменения на инсталация, на предприятието или на складово съоръжение

В случай на изменение на инсталация, на предприятието, на складово съоръжение или на процес, или на естеството или физичната форма, или количеството на опасните вещества, което би могло да има значителни последствия за опасностите от големи аварии или може да доведе до превръщането на предприятието с нисък рисков потенциал в предприятие с висок рисков потенциал или обратно, държавите членки трябва да осигуряват операторът да преразгледа и където е необходимо, да актуализира уведомлението, ППГА, системите за управление на безопасността и докладите за безопасност и да информира компетентния орган за подробностите на посочената актуализация преди съответното изменение.

Член 12

Аварийни планове

1. Държавите членки осигуряват за всички предприятия с висок рисков потенциал следните задължения:

- а) операторът да състави вътрешен аварийен план относно мерките, които ще се вземат вътре в предприятието;
- б) операторът да предостави на компетентния орган необходимата информация, за да му даде възможност да състави външни аварийни планове;
- в) определените за тази цел от държавите членки органи да съставят външен аварийен план относно мерките, които се вземат извън предприятието, в срок две години от получаването от оператора на необходимата информация съгласно буква б).

2. Операторите спазват задълженията, установени в параграф 1, букви а) и б), в следните срокове:

- а) за новите предприятия, в разумен срок преди началото на експлоатацията или преди изменения, водещи до промяна в списъка на опасни вещества;
- б) за съществуващи предприятия с висок рисков потенциал, до 1 юни 2016 г., освен ако вътрешният аварийен план е изготвен съгласно изискванията на националното законодателство преди тази дата и информацията, съдържаща се в него, както и информацията, посочена в параграф 1, буква б), е в съответствие с настоящия член и е останала непроменена;
- в) за други предприятия, в срок от две години от датата, на която настоящата директива започва да се прилага за въпросното предприятие.

3. Аварийните планове се изготвят със следните цели:

- а) да се ограничават и контролират произшествията, така че да се сведе до минимум въздействието и да се ограничи вредата за човешкото здраве, за околната среда и за имуществото;
- б) да се прилагат необходими мерки за защита на човешкото здраве и на околната среда от въздействието на големи аварии;
- в) да се съобщава необходимата информация на обществеността и на засегнатите служби или органи в района;
- г) да се осигури възстановяване и почистване на околната среда след голяма авария.

Аварийните планове съдържат информацията, посочена в приложение IV.

4. Държавите членки трябва да гарантират, че вътрешните аварийни планове, предвидени в настоящата директива, се изготвят след обсъждане с персонала, който работи в предприятието, включително със съответния персонал, който работи по дългосрочни договори за подизпълнителство.

5. Държавите членки гарантират, че на засегнатата общественост е предоставена навременна възможност да изрази мнението си относно външните аварийни планове, когато те биват изготвяни или съществено изменени.

6. Държавите членки трябва да осигурят, че вътрешните и външните аварийни планове се преразглеждат, проверяват и когато е необходимо, актуализират, съответно от операторите и определените органи, на подходящи интервали от време, но не по-дълги от три години. Преразглеждането отчита промените, които са настъпили във въпросните предприятия или в рамките на въпросните спасителни служби, новите технически познания, както и познанията относно реагирането при големи аварии.

По отношение на външните аварийни планове държавите членки трябва да отчетат необходимостта да улесняват активното сътрудничество на гражданската защита при големи аварии.

7. Държавите членки трябва да осигурят задължение за незабавно изпълнение на аварийните планове от оператора и ако е необходимо, от компетентния орган, определен за тази цел, когато настъпи голяма авария или когато настъпи неконтролируемо събитие, което по своето естество е разумно да се допусне, че би довело до голяма авария.

8. Компетентният орган може да реши, като обоснове решението си, с оглед на информацията, съдържаща се в доклада за безопасност, да не се прилага изискването по параграф 1 за представяне на външен аварийен план.

Член 13

Планиране на използването на земята

1. Държавите членки осигуряват, че целите за предотвратяване на големи аварии и ограничаването на последствията от такива аварии за човешкото здраве и околната среда се вземат предвид в техните политики по отношение на използването на земята или други свързани с това политики. Те изпълняват тези цели чрез контрол върху:

- a) местоположението на новите предприятия;
 - б) изменения в предприятията, обхванати от член 11;
 - в) нови строежи, включително изграждане на транспортни пътища, обществени места и жилищни райони в околностите на предприятията, където ситуирането или новите строежи могат да бъдат източник или да увеличат риска или последствията от голяма авария.
2. Държавите членки гарантират, че политиката им по отношение на използването на земята или друга подобна политика и процедурите за прилагане на тази политика отчитат необходимостта в дългосрочен план:
- a) да поддържат безопасно отстояние между предприятията, обхванати от настоящата директива, и жилищни райони, обществени сгради и площи, зони за отдих и, доколкото е възможно, големи транспортни пътища;
 - б) да опазват райони от особен природозащитен интерес или с по-голяма уязвимост в околностите на предприятията, когато е целесъобразно, чрез поддържане на безопасно отстояние или други подходящи мерки;
 - в) в случая на съществуващи предприятия, да предприемат допълнителни технически мерки в съответствие с член 5, така че да не се увеличава рискът за човешкото здраве и околната среда.

3. Държавите членки осигуряват от страна на всички компетентни органи, както и органите по планирането, отговорни за решенията в тази област, въвеждане на подходящи процедури за консултации с цел улесняване прилагането на политиките, формулирани съгласно параграф 1. Процедурите са предназначени да осигурят наличието на достатъчно информация от операторите относно рисковете, произтичащи от предприятието, и на техническо становище по тези рискове, било за всеки отделен случай, или на обща основа, при вземането на решения.

Държавите членки осигуряват задължение на операторите на предприятията с нисък рисков потенциал да предоставят, при искане от страна на компетентния орган, достатъчно информация относно рисковете, произтичащи от предприятието, необходима за целите на планиране на използването на земята.

4. Изискванията на параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член се прилагат, без да се накърняват разпоредбите на Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда⁽¹⁾, Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 г. относно оценката на последствията на някои планове и програми върху околната среда⁽²⁾ и друго съответно законодателство на Съюза. Държавите членки могат да уредят координирани или съвместни процедури с цел изпълняване на изискванията на настоящия член и изискванията на посоченото законодателство, *inter alia*, за избягване на дублиране на оценка или консултации.

Член 14

Информация за обществеността

1. Държавите членки осигуряват информацията, посочена в приложение V, да е постоянно достъпна за обществеността, включително електронно. Информацията се актуализира, когато е необходимо, включително в случай на изменения, обхванати от член 11.

2. За предприятия с висок рисков потенциал държавите членки също осигуряват:

- a) всички лица, които има вероятност да бъдат засегнати от голяма авария, да получават редовно и в най-подходящата форма, без да се налага да я изискват, ясна и разбираема информация относно мерките за сигурност и за съответното поведение в случай на голяма авария;
- б) докладът за безопасност да бъде предоставян на обществеността при поискване при условията на член 22, параграф 3; когато се прилага член 22, параграф 3, се предоставя изменен доклад, например под формата на нетехническо резюме, което включва като минимум обща информация относно опасностите от големи аварии и относно потенциалните последствия за човешкото здраве и околната среда в случай на голяма авария;
- в) списъкът с опасните вещества да се предоставя на обществеността при поискване съгласно член 22, параграф 3.

Информацията, която трябва да бъде предоставена съгласно първа алинея, буква а), включва като минимум информацията, посочена в приложение V. Тази информация също така се предоставя на всички обществени сгради и площи, включително училища и болници, и на всички съседни предприятия в случая на предприятия, попадащи в обхвата на член 9. Държавите членки гарантират, че информацията се предоставя поне на всеки пет години и се преразглежда периодично, и когато е необходимо, се актуализира, включително в случай на изменения, обхванати от член 11.

3. По отношение на вероятността от голяма авария с трансгранично въздействие, произтичаща от предприятие с висок рисков потенциал, държавите членки предоставят достатъчно

⁽¹⁾ ОВ L 26, 28.1.2012 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 197, 21.7.2001 г., стр. 30.

информация на потенциално засегнатите държави членки, за да могат всички съответни разпоредби, съдържащи се в членове 12, 13 и в настоящия член, да се приложат, когато е възможно, от потенциално засегнатите държави членки.

4. Когато заинтересованата държава членка реши, че предприятие в близост до територията на друга държава членка не е в състояние да създаде опасност от голяма авария отвъд нейните граници за целите на член 12, параграф 8 и следователно няма нужда да представя външен аварийен план съгласно член 12, параграф 1, тя уведомява другата държава членка за обосноваването си решение.

Член 15

Обществено обсъждане и участие на обществеността в процеса на вземане на решения

1. Държавите членки осигуряват навременна възможност на заинтересованата общественост да даде своето становище по конкретни индивидуални проекти, свързани със:

- а) планиране на нови предприятия в съответствие с член 13;
- б) значителни изменения на предприятия съгласно член 11, когато такива изменения са предмет на задълженията, предвидени в член 13;
- в) нови строежи около предприятия, където ситуирането или новите строежи могат да увеличат риска или последствията от голяма авария, в съответствие с член 13.

2. По отношение на посочените в параграф 1 конкретни индивидуални проекти обществеността се информира чрез публично разгласяване или други подходящи средства, включително електронни медии, ако има такива, по следните въпроси на ранен етап от процедурата по вземане на решение или най-късно веднага след като може разумно да се очаква информацията да бъде предоставена:

- а) предмета на конкретния проект;
- б) ако случаят е такъв — факта, че проектът е предмет на национална или трансгранична оценка на въздействието върху околната среда или на консултации между държавите членки в съответствие с член 14, параграф 3;
- в) данни за компетентните органи, отговорни за вземането на решение, от които може да бъде получена съответната информация и до които могат да бъдат отправени коментари или въпроси, и данни за графика за предаване на коментари или въпроси;
- г) същността на вероятните решения или на проекторешението, ако има такова;
- д) посочване на времето и мястото или средствата, чрез които съответната информация ще се предостави;

е) подробни данни за организирането на участие на обществеността и на обществено обсъждане съгласно параграф 7 от настоящия член.

3. По отношение на посочените в параграф 1 конкретни индивидуални проекти държавите членки гарантират, че в подходящи срокове на заинтересованата общественост се предоставя следното:

- а) в съответствие с националното законодателство, основните доклади и становища, предадени на компетентния орган по времето, когато заинтересованата общественост е била информирана съгласно параграф 2;
- б) в съответствие с разпоредбите на Директива 2003/4/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. за достъпа на обществеността до информация по околната среда ⁽¹⁾, информация, различна от посочената в параграф 2 от настоящия член, която се отнася до решението в съответствие с член 8 и която се предоставя, след като заинтересованата общественост е била информирана в съответствие с посочения параграф.

4. Държавите членки осигуряват на заинтересованата общественост възможност да представи коментари и мнения пред компетентния орган преди вземане на решение относно посочен в параграф 1 конкретен индивидуален проект, както и надлежно отчитане при вземането на решение на резултатите от проведените обсъждания по параграф 1.

5. Държавите членки гарантират, че когато се вземат съответните решения, компетентният орган предоставя на обществеността:

- а) съдържанието на решението и основанията, на които се базира, включително евентуални последващи актуализации;
- б) резултатите от консултациите, проведени преди вземане на решението, и обяснение за начина, по който те са взети предвид в това решение.

6. Когато се съставят общи планове или програми, засягащи въпроси, посочени в параграф 1, буква а) или в), държавите членки гарантират, че на обществеността е предоставена навременна и действителна възможност да участват в подготовката и изменението или преразглеждането им, като използват процедурите, установени в член 2, параграф 2 от Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за осигуряване участието на обществеността при изготвянето на определени планове и програми, отнасящи се до околната среда ⁽²⁾.

Държавите членки определят обществеността, която има право да участва за целите на настоящия параграф, включително релевантните неправителствени организации, отговарящи на всички релевантни изисквания, предвидени от националното законодателство, като изискванията за насърчаване на опазването на околната среда.

⁽¹⁾ ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 26.

⁽²⁾ ОВ L 156, 25.6.2003 г., стр. 17.

Настоящият параграф не се прилага за планове и програми, за които се осъществява предвидената от Директива 2001/42/ЕО процедура на участие.

7. Подробните условия за информиране на обществеността и обсъждания със заинтересованата общественост се определят от държавите членки.

Предоставят се разумни срокове за различните фази, които позволяват достатъчно време за информиране на обществеността, и за да може заинтересованата общественост да се подготви и да участва ефективно при вземането на решения по околната среда, предмет на разпоредбите на настоящия член.

Член 16

Информация, която се предоставя от оператора, и действия, които се предприемат след голяма авария

Държавите членки трябва да осигурят изискване към оператора да извърши следните действия веднага щом това стане възможно след голяма авария, като съответно използва най-подходящите средства:

- а) да информира компетентния орган;
- б) да предостави на компетентния орган следната информация веднага след като стане налична:
 - i) условията на аварията;
 - ii) включените опасни вещества;
 - iii) наличните данни за оценяване на въздействието на аварията върху човешкото здраве и имущество;
 - iv) предприетите спешни мерки;
- в) да информира компетентния орган за предвидените стъпки за:
 - i) смекчаване на средносрочното и дългосрочното въздействие на аварията;
 - ii) предотвратяване на повторна такава авария;
- г) да актуализира предоставената информация, ако по-нататъшното разследване разкрие допълнителни факти, които изменят тази информация или направените изводи.

Член 17

Действия на компетентния орган след голяма авария

След голяма авария държавите членки изискват от компетентния орган да:

- а) осигури вземането на всички спешни, средносрочни и дългосрочни мерки, които могат да се окажат необходими;

б) събира чрез инспектиране, разследване или други подходящи средства необходимата информация за пълния анализ на техническите, организационните и управленските аспекти на всяка авария;

в) предприеме подходящи действия за гарантиране операторът да вземе необходимите предпазни мерки;

г) прави препоръки за бъдещи превантивни мерки; и

д) да информира лицата, които могат да бъдат засегнати от състояла се авария, и когато е приложимо, относно мерките, предприети за смекчаване на последствията.

Член 18

Информация, която следва да бъде предоставена от държавите членки след голяма авария

1. За целите на предотвратяване и ограничаване на последствията от големи аварии държавите членки информират Комисията за големи аварии, отговарящи на критериите от приложение VI, които са настъпили на тяхна територия. Те предоставят следните подробни данни:

- а) държавата членка, наименованието и адреса на органа, отговарящ за доклада;
- б) датата, часа и мястото на аварията, включително и пълното наименование на оператора и адреса на засегнатото предприятие;
- в) кратко описание на обстоятелствата на аварията, включително и съответните опасни вещества и непосредственото им въздействие върху човешкото здраве и околната среда;
- г) кратко описание на взетите спешни мерки и непосредствените предохранителни мерки, необходими за предотвратяване на повторна авария;
- д) резултатите от техните анализи и препоръки.

2. Посочената в параграф 1 от настоящия член информация се предоставя при първа възможност и най-късно една година след датата на аварията, като се използва базата данни, посочена в член 21, параграф 4. Когато в указания срок е възможно да бъде предоставена единствено предварителна информация съгласно параграф 1, буква д), за да бъде включена в базата данни, информацията се актуализира веднага щом са достъпни резултатите от допълнителни анализи и препоръки.

Докладването от държавите членки на информацията, посочена в параграф 1, буква д), може да се забави, за да се даде възможност да приключат съдебните процедури, ако такова докладване би могло да се отрази на самите процедури.

3. За целите на предоставянето от държавите членки на информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, се съставя формуляр под формата на актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата за разглеждане, посочена в член 27, параграф 2.

4. Държавите членки информират Комисията за наименованието и адреса на всеки орган, който е възможно да има съответна информация за големи аварии и който е в състояние да консултира компетентните органи на другите държави членки, които трябва да се намесят в случай на такава авария.

Член 19

Забрана за използване

1. Държавите членки забраняват използването или пускането в експлоатация на всяко предприятие, инсталация или складово съоръжение или част от такива, където мерките, взети от оператора за предотвратяването или намаляването на големи аварии, са напълно недостатъчни. За тази цел държавите членки, наред с другото, вземат предвид сериозните пропуски при предприемането на необходимите действия, определени в инспекционния доклад.

Държавите членки могат да забранят използването или пускането в експлоатация на всяко предприятие, инсталация или складово съоръжение или част от такива, ако операторът не е представил уведомление, доклади или друга информация, изисквана според настоящата директива в посочените срокове.

2. Държавите членки осигуряват на операторите възможност за обжалване на заповедта за забрана, издадена от даден компетентен орган съгласно параграф 1, пред съответен орган, определен от националното право и процедури.

Член 20

Инспекции

1. Държавите членки трябва да осигурят организиране от страна на компетентните органи на система за инспекции.

2. Инспекциите трябва да са подходящи за вида на въпросното предприятие. Те не трябва да зависят от получаването на доклада за безопасност или от друг представен доклад. Тези инспекции трябва да са достатъчни за планирано и систематично проверяване на използваните в предприятието системи, независимо дали системите са от техническо, организационно или управленско естество, за да се гарантира по-специално, че:

- а) операторът може да покаже, че е взел подходящите мерки, във връзка с разните дейности на предприятието, за предотвратяване на големи аварии;
- б) операторът може да покаже, че е осигурил подходящи средства за ограничаване на последствията от големи аварии в обекта и извън обекта;
- в) данните и информацията от доклада за безопасност или всеки друг предоставен доклад адекватно отразяват условията в предприятието;

г) на обществеността е била предоставена информацията съгласно член 14.

3. Държавите членки трябва да осигурят обхващането на всички предприятия в инспекционен план на национално, регионално или местно равнище и съответно редовно преразглеждане и, където е целесъобразно, актуализиране на този план.

Всеки инспекционен план включва следните въпроси:

- а) обща оценка на съответните проблеми във връзка с безопасността;
- б) географския район, обхванат в инспекционния план;
- в) списък на предприятията, обхванати в плана;
- г) списък на групите от предприятия, при които са възможни „ефекти на доминото“, съгласно член 9;
- д) списък на предприятия, при които определени външни рискове или източници на опасност биха могли да увеличат риска или последствията от голяма авария;
- е) процедури за редовни инспекции, включително програмите за такива инспекции, съгласно параграф 4;
- ж) процедури за извънредни инспекции съгласно параграф 6;
- з) разпоредби за сътрудничеството между различните инспекционни органи.

4. Въз основа на инспекционните планове, предвидени в параграф 3, компетентният орган редовно изготвя програми за редовни инспекции за всички предприятия, включващи честотата на посещенията на място за различните видове предприятия.

Периодът между две последователни посещения на място не надвишава една година за предприятия с висок рисков потенциал и три години за предприятия с нисък рисков потенциал, освен ако компетентният орган не е разработил програма за инспекции, основана на системно оценяване на опасностите от големи аварии в съответните предприятия.

5. Системната оценка на опасностите за засегнатите предприятия се основава най-малкото на следните критерии:

- а) потенциалното въздействие на съответните предприятия върху човешкото здраве и околната среда;

б) данните за спазването на изискванията на настоящата директива.

В случаите, при които това е уместно, се вземат предвид също съответни констатации от инспекции, проведени в изпълнение на други законодателни актове на Съюза.

6. За проучване на сериозни жалби, тежки аварии и „квази-аварии“, произшествия и случаи на неизпълнение на изискванията се провеждат във възможно най-кратки срокове извънредни инспекции.

7. В рамките на четири месеца след всяка инспекция на място компетентният орган съобщава на оператора заключенията от инспекцията и всичките набелязани необходими действия. Компетентният орган осигурява операторът да предприеме всичките тези необходими действия в разумен срок от получаването на съобщението.

8. Ако при дадена инспекция е констатиран важен случай на неспазване на настоящата директива, в рамките на шест месеца се извършва допълнителна инспекция.

9. Когато е възможно, инспекциите се координират с инспекции съгласно други законодателни актове на Съюза и се съчетават, когато това е уместно.

10. Държавите членки насърчават компетентните органи да предоставят механизми и инструменти за обмен на опит и консолидиране на знания и да участват в такива механизми на равнище на Съюза, когато е приложимо.

11. Държавите членки трябва да осигурят предоставяне от страна на операторите на компетентните органи на цялото необходимо съдействие, за да може тези органи да извършват евентуални инспекции и да събират всякаква информация, необходима за изпълнението на техните задължения за целите на настоящата директива, по-специално за да се даде възможност на органите да оценят изцяло вероятността от голяма авария и да определят размера на възможното увеличаване на вероятността или усложняване на обстоятелствата при голяма авария, да се позволи подготовката на външен аварийен план, както и да се вземат предвид веществата, които поради физичната си форма, конкретни условия или местоположение могат да поразжат необходимост от допълнително разглеждане.

Член 21

Информационна система и обмен

1. Държавите членки и Комисията обменят информация за придобития опит по отношение на предотвратяването на големи аварии и ограничаването на последствията от тях. Тази информация се отнася по-специално до функционирането на мерките, предвидени в настоящата директива.

2. До 30 септември 2019 г. и на всеки четири години след това държавите членки изпращат на Комисията доклад за прилагането на настоящата директива.

3. За предприятия, обхванати от настоящата директива, държавите членки предоставят на Комисията поне следната информация:

а) името или търговското наименование на оператора и пълния адрес на въпросното предприятие;

б) дейността или дейностите на предприятието.

Комисията създава и поддържа актуална база данни, съдържаща информацията, доставена от държавите членки. Достъпът до базата данни е ограничен до лица, които имат разрешение за това от Комисията или компетентните органи на държавите членки.

4. Комисията създава и поддържа на разположение на държавите членки база данни, съдържаща по-специално подробности за големи аварии, които са възникнали на територията на държавите членки, с цел:

а) бързо разпространяване на информацията, предоставена от държавите членки съгласно член 18, параграфи 1 и 2, между всички компетентни органи;

б) изпращане до компетентните органи на анализ за причините за големи аварии и поуките, взети от тях;

в) предоставяне на информация на компетентните органи за превантивните мерки;

г) снабдяване с информация за организациите, които са в състояние да дадат препоръки или подходяща информация за появата, предотвратяването и ограничаване на последствията от големи аварии.

5. Комисията приема до 1 януари 2015 г. актове за изпълнение, за да определи форматите за съобщаване на информацията, посочена в параграфи 2 и 3 от настоящия член, от държавите членки и съответните бази данни, посочени в параграфи 3 и 4. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата за разглеждане, посочена в член 27, параграф 2.

6. Базите данни, посочени в параграф 4, съдържат най-малко:

а) информацията, доставена от държавите членки в съответствие с член 18, параграфи 1 и 2;

б) анализ на причините за аварията;

в) извлечените поуки във връзка с аварията;

г) превантивните мерки, необходими за предотвратяване на нови аварии.

7. Комисията публикува неуповителната част от данните.

Член 25

Член 22

Достъп до информация и поуперителност

1. Държавите членки осигуряват, в интерес на прозрачността, изискване към компетентния орган да предоставя всякаква информация, притежавана съгласно настоящата директива, на всяко физическо или юридическо лице, което я поиска в съответствие с Директива 2003/4/ЕО.

2. Оповестяването на всяка информация, изискана съгласно настоящата директива, включително съгласно член 14, може да бъде отказано или ограничено от компетентния орган, ако са изпълнени условията, посочени в член 4 от Директива 2003/4/ЕО.

3. Оповестяването на пълната информация, посочена в член 14, параграф 2, букви б) и в), притежавана от компетентния орган, може да бъде отказано от този компетентен орган, без да се засяга параграф 2 от настоящия член, ако операторът е поискал определени части от доклада за безопасността или списъка на опасните вещества да не се разкриват поради причините, предвидени в член 4 от Директива 2003/4/ЕО.

Компетентният орган може също да реши поради тези причини определени части от доклада или списъка да не се разкриват. В такива случаи и след одобрение от този компетентен орган операторът предоставя на компетентния орган изменен доклад или списък, в който тези части не са включени.

Член 23

Достъп до правосъдие

Държавите членки гарантират, че:

- а) всеки заявител, изискващ информация съгласно член 14, параграф 2, буква б) или в) или член 22, параграф 1 от настоящата директива, има възможност да изисква преразглеждане в съответствие с член 6 от Директива 2003/4/ЕО на действията или бездействията на компетентен орган във връзка с такова искане;
- б) членовете на заинтересованата общественост, в съответствие със съответната национална правна система, имат достъп до процедурите за преразглеждане, установени в член 11 от Директива 2011/92/ЕС, за случаите, предмет на член 15, параграф 1 от настоящата директива.

Член 24

Насоки

Комисията може да изготвя насоки относно безопасното отстояние и ефектите на доминото.

Изменение на приложенията

Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 26 с цел адаптиране на приложения II—VI към техническия прогрес. Това адаптиране не води до съществени промени в задълженията на държавите членки и операторите, установени в настоящата директива.

Член 26

Упражняване на делегирането на правомощия

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на условията, установени в настоящия член.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочени в член 25, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 13 август 2012 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия най-късно девет месеца преди края на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от четири месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 25, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 25, влиза в сила, единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок два месеца от нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок както Европейският парламент, така и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по искане на Европейския парламент или на Съвета.

Член 27

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден с Директива 96/82/ЕО. Той е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 28**Санкции**

Държавите членки определят санкции, приложими при нарушения на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива. Така предвидените санкции трябва да са ефективни, съразмерни и възпиращи. Държавите членки нотифицират Комисията за тези разпоредби до 1 юни 2015 г., както и за всяко последващо изменение, свързано с тях, във възможно най-кратък срок.

Член 29**Докладване и преглед**

1. До 30 септември 2020 г. и на всеки четири години след това, въз основа на информацията, предоставяна от държавите членки в съответствие с член 18 и член 21, параграф 2, и на информацията, съдържаща се в базите данни, посочени в член 21, параграфи 3 и 4, и като има предвид прилагането на член 4, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането и ефективното действие на настоящата директива, включително информация относно големите аварии, настъпили на територията на Съюза, и относно тяхното потенциално въздействие върху прилагането на настоящата директива. Комисията включва в първия от тези доклади оценка на необходимостта от изменение на обхвата на настоящата директива. В случаите, когато това е целесъобразно, всеки доклад може да се придружава от законодателно предложение.

2. В контекста на съответното законодателство на Съюза Комисията може да проучи необходимостта от разглеждане на въпроса за финансовите отговорности на оператора във връзка с големи аварии, включително застрахователни въпроси.

Член 30**Изменение на Директива 96/82/ЕО**

В Директива 96/82/ЕО думите „г) тежки горива“ се добавят към заглавието „Нефтопродукти“ в част I от приложение I.

Член 31**Транспониране**

1. Държавите членки въвеждат в сила законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с тази директива в срок до 31 май 2015 г. Те прилагат тези мерки до 1 юни 2015 г.

Независимо от първа алинея държавите членки въвеждат в сила законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 30 от настоящата директива в срок до 14 февруари 2014 г. Те прилагат тези мерки от 15 февруари 2014 г.

Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат такива разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 32**Отмяна**

1. Директива 96/82/ЕО се отменя, считано от 1 юни 2015 г.

2. Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение VII.

Член 33**Влизане в сила**

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 34**Адресати**

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 4 юли 2012 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

A. D. MAVROYIANNIS

СПИСЪК НА ПРИЛОЖЕНИЯТА

- Приложение I — Опасни вещества
- Приложение II — Минимум от данни и информация, които трябва да се разглеждат в доклада за безопасността, посочен в член 10
- Приложение III — Информация, посочена в член 8, параграф 5 и член 10, за системата на управление на безопасността и организацията на предприятието с оглед предотвратяването на големи аварии
- Приложение IV — Данни и информация, вписвани в аварийните планове, предвидени в член 12
- Приложение V — Информация, която се съобщава на обществеността съгласно член 14, параграф 1 и параграф 2, буква а)
- Приложение VI — Критерии за уведомяване на Комисията за голяма авария съгласно член 18, параграф 1
- Приложение VII — Таблица на съответствието
-

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОПАСНИ ВЕЩЕСТВА

Към опасните вещества, които са включени в категориите на опасност, посочени в част 1, колона 1 от настоящото приложение, се прилагат праговете за минимални количества, посочени в част 1, колони 2 и 3.

Когато опасно вещество е включено в част 1 от настоящото приложение и също така е посочено в част 2, се прилагат праговете за минимални количества, посочени в част 2, колони 2 и 3.

ЧАСТ 1

Категории опасни вещества

Настоящата част включва всички опасни вещества, попадащи в категориите на опасност, посочени в колона 1:

Колона 1	Колона 2	Колона 3
Категории на опасност в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008	Прагово количество (в тонове) от опасни вещества, посочени в член 3, параграф 10 за целите наприлагане на	
	Изисквания при нисък рисков потенциал	Изисквания при висок рисков потенциал
Раздел „Н“ – ОПАСНОСТИ ЗА ЗДРАВЕТО		
H1 ОСТРА ТОКСИЧНОСТ Категория 1, всички пътища на експозиция	5	20
H2 ОСТРА ТОКСИЧНОСТ — Категория 2, всички пътища на експозиция — Категория 3, инхалационен път на експозиция (вж. бележка 7)	50	200
H3 СПЕЦИФИЧНА ТОКСИЧНОСТ ЗА ОПРЕДЕЛЕНИ ОРГАНИ — ЕДНО-КРАТНА ЕКСПОЗИЦИЯ STOT SE Категория 1	50	200
Раздел „Р“ — ФИЗИЧНИ ОПАСНОСТИ		
P1a ВЗРИВНИ ВЕЩЕСТВА (вж. бележка 8) — Нестабилни взривни вещества или — Взривни вещества, подкласове 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 или 1.6, или — Вещества или смеси, които имат експлозивни свойства съгласно метод А.14 от Регламент (ЕО) № 440/2008 (вж. бележка 9) и не принадлежат към класовете на опасност органични пероксиди или самоактивиращи се вещества и смеси	10	50
P16 ВЗРИВНИ ВЕЩЕСТВА (вж. бележка 8) Взривни вещества, подклас 1.4 (вж. бележка 10)	50	200
P2 ЗАПАЛИМИ ГАЗОВЕ Запалими газове, категория 1 или 2	10	50
P3a ЗАПАЛИМИ АЕРОЗОЛИ (вж. бележка 11.1) „Запалими“ аерозоли, категория 1 или 2, съдържащи запалими газове категория 1 или 2, или запалими течности категория 1	150 (нетно тегло)	500 (нетно тегло)
P36 ЗАПАЛИМИ АЕРОЗОЛИ (вж. бележка 11.1) „Запалими“ аерозоли, категория 1 или 2, несъдържащи запалими газове категория 1 или 2, или запалими течности категория 1 (вж. бележка 11.2)	5 000 (нетно тегло)	50 000 (нетно тегло)

Колона 1	Колона 2	Колона 3
Категории на опасност в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008	Прагово количество (в тонове) от опасни вещества, посочени в член 3, параграф 10 за целите на прилагане на	
	Изисквания при нисък рисков потенциал	Изисквания при висок рисков потенциал
P4 ОКИСЛЯВАЩИ ГАЗОВЕ Окисляващи газове, категория 1	50	200
P5a ЗАПАЛИМИ ТЕЧНОСТИ — Запалими течности, категория 1, или — Запалими течности, категория 2 или 3, които се държат на температура под точката им на кипене, или — Други течности с пламна температура ≤ 60 °C, които се съхраняват при температура над точката им на кипене (вж. бележка 12)	10	50
P5b ЗАПАЛИМИ ТЕЧНОСТИ — Запалими течности, категория 2 или 3, при които специфични условия на експлоатация, като например високо налягане или висока температура, могат да създадат опасност от големи аварии, или — Други течности с пламна температура ≤ 60 °C, при които специфични условия на експлоатация, като например високо налягане или висока температура, могат да създадат опасност от големи аварии (вж. бележка 12)	50	200
P5в ЗАПАЛИМИ ТЕЧНОСТИ Запалими течности, категория 2 или 3, които не са обхванати от P5a и P5b	5 000	50 000
P6a САМОАКТИВИРАЩИ СЕ ВЕЩЕСТВА И СМЕСИ И ОРГАНИЧНИ ПЕРОКСИДИ Самоактивирани се вещества и смеси, тип А или Б, или органични пероксиди, тип А или Б	10	50
P6b САМОАКТИВИРАЩИ СЕ ВЕЩЕСТВА И СМЕСИ И ОРГАНИЧНИ ПЕРОКСИДИ Самоактивирани се вещества и смеси, тип В, Г, Д или Е, или органични пероксиди, тип В, Г, Д или Е	50	200
P7 ПИРОФОРНИ ТЕЧНОСТИ И ТВЪРДИ ВЕЩЕСТВА Пирофорни течности, категория 1 Пирофорни твърди вещества, категория 1	50	200
P8 ОКИСЛЯВАЩИ ТЕЧНОСТИ И ТВЪРДИ ВЕЩЕСТВА Окисляващи течности, категория 1, 2 или 3, или Окисляващи твърди вещества, категория 1, 2 или 3	50	200
Раздел „Е“ – ОПАСНОСТИ ЗА ОКОЛНАТА СРЕДА		
E1 Опасни за водната среда в категория Остра опасност, категория 1 или Хронична опасност, категория 1	100	200
E2 Опасни за водната среда в категория Хронична опасност, категория 2	200	500
Раздел „О“ – ДРУГИ ОПАСНОСТИ		
O1 Вещества и смеси с предупреждение за опасност EUH014	100	500
O2 Вещества и смеси, които при контакт с вода отделят запалими газове, категория 1	100	500
O3 Вещества и смеси с предупреждение за опасност EUH029	50	200

ЧАСТ 2

Поиленно посочени опасни вещества

Колона 1	CAS номер ⁽¹⁾	Колона 2	Колона 3
Опасни вещества		Прагове за минимални количества (в тонове) за прилагането на:	
		Изисквания при нисък рисков потенциал	Изисквания при висок рисков потенциал
1. Амониев нитрат (вж. бележка 13)	—	5 000	10 000
2. Амониев нитрат (вж. бележка 14)	—	1 250	5 000
3. Амониев нитрат (вж. бележка 15)	—	350	2 500
4. Амониев нитрат (вж. бележка 16)	—	10	50
5. Калиев нитрат (вж. бележка 17)	—	5 000	10 000
6. Калиев нитрат (вж. бележка 18)	—	1 250	5 000
7. Арсенов пентоксид, арсенова (V) киселина и/или солите им	1303-28-2	1	2
8. Арсенов триоксид, арсениста (III) киселина и/или солите им	1327-53-3		0,1
9. Бром	7726-95-6	20	100
10. Хлор	7782-50-5	10	25
11. Никелови съединения в прахообразно, лесно за вдишване състояние: никелов монооксид, никелов диоксид, никелов сулфид, триникелов дисулфид, диникелов триоксид	—		1
12. Етиленимин	151-56-4	10	20
13. Флуор	7782-41-4	10	20
14. Формалдехид (концентрация ≥ 90 %)	50-00-0	5	50
15. Водород	1333-74-0	5	50
16. Хлороводород (втечен газ)	7647-01-0	25	250
17. Оловни алкили	—	5	50
18. Втечени възпламеними газове, категория 1 или 2 (включително втечен нефтен газ) и природен газ (вж. бележка 19)	—	50	200
19. Ацетилен	74-86-2	5	50
20. Етилен оксид	75-21-8	5	50
21. Пропиленоксид	75-56-9	5	50
22. Метанол	67-56-1	500	5 000
23. 4,4'-метилен бис (2-хлоранилин) и/или соли в прахообразно състояние	101-14-4		0,01
24. Метилизоцианат	624-83-9		0,15
25. Кислород	7782-44-7	200	2 000
26. 2,4-толуол диизоцианат	584-84-9	10	100
2,6-толуол диизоцианат	91-08-7		

Колона 1	CAS номер ⁽¹⁾	Колона 2	Колона 3
Опасни вещества		Прагове за минимални количества (в тонове) за прилагането на:	
		Изисквания при нисък рисков потенциал	Изисквания при висок рисков потенциал
27. Дихлоранхидрид на въглената киселина (фосген)	75-44-5	0,3	0,75
28. Арсенов хидрид (арсин)	7784-42-1	0,2	1
29. Фосфин (фосфорен трихидрид)	7803-51-2	0,2	1
30. Серен дихлорид	10545-99-0		1
31. Серен триоксид	7446-11-9	15	75
32. Полихлордибензофурани и полихлордибензодиоксини (вкл. ТХДЦ), преизчислени в ТХДЦ еквивалент (вж. бележка 20)	—		0,001
33. Следните КАНЦЕРОГЕНИ или смесите, съдържащи следните канцерогени при концентрации над 5 % от теглото: 4-аминобифенил и/или неговите соли, бензотрихлорид, бензидин и/или соли, бис (хлорметил) етер, хлорметил метил етер, 1,2-диброметан, диетилсулфат, диметил сулфат, диметилкарбомилхлорид, 1,2-дибром-3-хлорпропан, 1,2-диметилхидразин, диметилнитрозамин, хексаметилфосфорен триамид, хидразин, 2-нафтиламин и/или соли, 4-нитродифенил, и 1,3 пропанесултон	—	0,5	2
34. Нефтопродукти и алтернативни горива а) бензини и лигроини; б) керосини (включително реактивно гориво); в) газьоли (включително дизелови горива, горива за домашно отопление и газьолни смеси); г) тежки горива; д) алтернативни горива, служещи за същите цели, със свойства по отношение на запалимостта и опасностите за околната среда, подобни на тези на продуктите, посочени в букви а) – г)	—	2 500	25 000
35. Анхидриден амоняк	7664-41-7	50	200
36. Борен трифлуорид	7637-07-2	5	20
37. Сероводород	7783-06-4	5	20
38. Пиперидин	110-89-4	50	200
39. Бис(2-диметиламиноетил)(метил)амин	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-етилхексилокси)пропиламин	5397-31-9	50	200
41. Смесии (*) от натриев хипохлорид, квалифицирани като представляващи остра опасност за водната среда от категория 1 [H400], съдържащи по-малко от 5 % активен хлор и неквалифицирани в никоя от останалите опасни категории в част 1 от приложение I.		200	500

(*) При условие че при отсъствието на натриев хипохлорид сместа не би била квалифицирана като представляваща остра опасност за водната среда от категория 1 [H400]

Колона 1	CAS номер ⁽¹⁾	Колона 2	Колона 3
Опасни вещества		Прагове за минимални количества (в тонове) за прилагането на:	
		Изисквания при нисък рисков потенциал	Изисквания при висок рисков потенциал
42. Пропиламин (вж. бележка 21)	107-10-8	500	2 000
43. Терт-бутилов акрилат (вж. бележка 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-метил-3-бутененирил (вж. бележка 21)	16529-56-9	500	2 000
45. Тетрахидро-3,5-диметил-1,3,5,-тиадиазин-2-тион (дазомет) (вж. бележка 21)	533-74-4	100	200
46. Метилакрилат (вж. бележка 21)	96-33-3	500	2 000
47. 3-метилпиридин (вж. бележка 21)	108-99-6	500	2 000
48. 1-бром-3-хлорпропан (вж. бележка 21)	109-70-6	500	2 000

⁽¹⁾ CAS номерът е посочен само за информация.

БЕЛЕЖКИ КЪМ ПРИЛОЖЕНИЕ I

1. Веществата и смесите се класифицират в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008.
2. Смесите се третира по същия начин като чистите вещества, при условие че остават в границите на концентрацията, определена в съответствие със свойствата им съгласно Регламент (ЕО) № 1272/2008 или в неговата последна адаптация към техническия прогрес, в случай че не е изрично зададено процентно съдържание или друго описание.
3. Изискванията за посочените по-горе количества се отнасят за всяко едно предприятие.

Количествата, които се взимат предвид при прилагането на съответните членове, са максималните количества, които присъстват или има вероятност да присъстват във всеки един момент. Опасни вещества в дадено предприятие се пренебрегват за целите на изчисляване на цялото съществуващо количество, само ако са в количества, равни или по-малки от 2 % от съответния праг за минимално количество, и ако местоположението им в предприятието е такова, че не би могло да породи голяма авария на друго място в същото предприятие.

4. Следните правила, регулиращи добавянето на опасни вещества или категории опасни вещества, се прилагат, когато е целесъобразно:

В случай на предприятие, в което никое отделно опасно вещество не присъства в количество над или равно на съответните прагови количества, се прилага следното правило, за да се определи дали предприятието е обхванато от съответните изисквания на настоящата директива.

Настоящата директива се прилага по отношение на предприятия с висок рисков потенциал, ако сумата:

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{ е по-голяма или равна на } 1,$$

където q_x = количеството опасно вещество x (или категория опасни вещества), попадащо в част 1 или част 2 от настоящото приложение,

и Q_{Ux} = съответното прагово количество за опасно вещество или категория x от част 1, колона 3 или от част 2, колона 3 от настоящото приложение.

Настоящата директива се прилага по отношение на предприятия с нисък рисков потенциал, ако сумата:

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{ е по-голяма или равна на } 1,$$

където q_x = количеството опасно вещество x (или категория опасни вещества), попадащо в част 1 или част 2 от настоящото приложение,

и Q_{LX} = съответното прагово количество за опасно вещество или категория x от част 1, колона 2 или част 2, колона 2 от настоящото приложение.

Това правило се използва за оценяване на опасностите за здравето, физичните опасности и опасностите за околната среда. Следователно то трябва да бъде прилагано три пъти:

- а) за сумирането на опасни вещества, изброени в част 2, които попадат в класификацията на остро токсични категория 1, 2 или 3 (инхалационен път), или STOT SE Категория 1, заедно с опасни вещества, попадащи в раздел „H“: вписвания от H1 до H3 от част 1;
- б) за сумирането на опасни вещества, изброени в част 2, които са взривни вещества, запалими газове, запалими аерозоли, окисляващи газове, запалими течности, самоактивиращи се вещества и смеси, органични пероксиди, пирофорни течности и твърди вещества, окисляващи течности и твърди вещества, заедно с опасни вещества, попадащи в раздел „P“: вписвания от P1 до P8 от част 1;
- в) за сумирането на опасни вещества, изброени в част 2, които попадат в класификацията на опасни за водната среда остра опасност от категория 1, хронична опасност от категория 1 или хронична опасност от категория 2, заедно с опасни вещества, попадащи в раздел „E“: вписвания E1 и E2 от част 1.

Съответните разпоредби на настоящата директива се прилагат, когато някоя от сумите, получени при а), б) или в), е по-голяма или равна на 1.

5. В случая на опасни вещества, включително отпадъци, които не са обхванати от Регламент (ЕО) № 1272/2008, но които независимо от това са налични или има вероятност да са налични в едно предприятие и които притежават или могат да притежават, според условията, установени в предприятието, еквивалентни свойства по отношение на потенциал за големи аварии, се причисляват временно към най-аналогичната категория или посочено опасно вещество, попадащо в обхвата на настоящата директива.
6. В случая на опасни вещества със свойства, които водят до повече от една класификация за целите на настоящата директива, се прилагат съответните най-ниски прагови количества. Въпреки това за прилагането на правилото в бележка 4 се използва най-ниското прагово количество за всяка група категории от бележка 4, букви а), б) и в), които отговарят на въпросната класификация.
7. Опасни вещества, които попадат в класификацията на остра токсична опасност категория 3, по орален път (H 301), се включват в позиция H2 ОСТРА ТОКСИЧНОСТ в случаите, когато не може да бъде установена нито класификация остра инхалаторна токсичност, нито остра дермална токсичност, поради липсата на убедителни данни относно инхалаторна и дермална токсичност.
8. Класът на опасност Взривни вещества включва взривни изделия (вж. раздел 2.1 от приложение I към Регламент (ЕО) № 1272/2008). Ако количеството на съдържащото се в изделието взривно вещество или смес е известно, това количество се взема предвид за целите на настоящата директива. Ако количеството на съдържащото се в изделието взривно вещество или смес не е известно, тогава за целите на настоящата директива цялото изделие се разглежда като взривно вещество.
9. Провеждането на изпитване за експлозивни свойства на вещества и смеси е необходимо единствено когато по скрининговата процедура съгласно допълнение 6, част 3 към Препоръки на ООН за превоза на опасни товари: Ръководството за изпитвания и критерии на ООН (Ръководството за изпитвания и критерии на ООН) ⁽¹⁾ е установена потенциална възможност за експлозивни свойства на веществото или сместа.
10. Ако взривни вещества от подклас 1.4 са неупаковани или преупаковани, те се вписват към P1a, освен ако бъде показано, че опасността все още съответства на подклас 1.4, в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008.
- 11.1. Запалимите аерозоли са класифицирани в съответствие с Директива 75/324/ЕИО на Съвета от 20 май 1975 г. относно сближаване на законодателствата на държавите членки, свързани с аерозолните опаковки ⁽²⁾ (Директива за аерозолните опаковки). „Изключително запалимите“ и „запалимите“ аерозоли по Директива 75/324/ЕИО съответстват на запалимите аерозоли, съответно категория 1 или 2, по Регламент (ЕО) № 1272/2008.
- 11.2. За да се използва тази позиция, трябва да бъде документирано, че аерозолната опаковка не съдържа нито запалим газ категория 1 или 2, нито запалима течност категория 1.

⁽¹⁾ Допълнителни указания относно освобождаването от провеждане на изпитването могат да бъдат намерени в описанието на метода A.14, вж. Регламент (ЕО) № 440/2008 на Комисията от 30 май 2008 г. за установяване на методи на изпитване съгласно Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) (ОВ L 142, 31.5.2008 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 147, 9.6.1975 г., стр. 40.

12. Съгласно точка 2.6.4.5 в приложение I към Регламент (ЕО) № 1272/2008 течностите с точка на запалване над 35 °С няма нужда да бъдат класифицирани в категория 3, ако се получат отрицателни резултати от продължителния тест за горимост L 2, част III, раздел 32 от Ръководството за изпитвания и критерии на ООН. Това обаче не е валидно при специални условия като висока температура или налягане и поради това такива течности са включени в тази позиция.

13. Амониев нитрат (5 000/10 000): торове, които могат да се саморазграждат

Тази позиция се отнася за сложни/съставни торове на основата на амониев нитрат (сложни/съставни торове, съдържащи амониев нитрат с фосфат и/или калий), които могат да се саморазграждат според „UN Trough Test“ (вж. Ръководство за изпитвания и критерии на ООН, част III, подраздел 38.2) и в които азотното съдържание, дължащо се на присъствието на амониев нитрат, е:

— между 15,75 % ⁽¹⁾ и 24,5 % ⁽²⁾ (тегловни), и или с не повече от 0,4 % общо запалими/органични вещества, или с такива, отговарящи на изискванията на приложение III-2 към Регламент (ЕО) № 2003/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. относно торовете ⁽³⁾,

— 15,75 % (тегловни) или по-малко и с незабранени запалими вещества.

14. Амониев нитрат (1 250/5 000): марка за торове

Тази позиция се отнася за прости торове на базата на амониев нитрат и сложни/съставни торове на основата на амониев нитрат, които съответстват на изискванията на приложение III-2 към Регламент (ЕО) № 2003/2003 и в които азотното съдържание като резултат от амониевия нитрат е

— повече от 24,5 % (тегловни), освен за смеси от прости торове на базата на амониев нитрат с доломит, варовик и/или калциев карбонат с чистота най-малко 90 %,

— повече от 15,75 % (тегловни) за смеси от амониев нитрат и амониев сулфат,

— повече от 28 % ⁽⁴⁾ (тегловни) за смеси от прости торове на базата на амониев нитрат с доломит, варовик и/или калциев карбонат с чистота най-малко 90 %.

15. Амониев нитрат (350/2 500): технически клас

Тази позиция се отнася за амониев нитрат и смеси от амониев нитрат, в които азотното съдържание, дължащо се на присъствието на амониев нитрат, е:

— между 24,5 % и 28 % (тегловни) и които съдържат не повече от 0,4 % запалими вещества;

— повече от 28 % (тегловни) и които съдържат не повече от 0,2 % запалими вещества.

Това също се отнася за водни разтвори на амониев нитрат, в които концентрацията на амониев нитрат е повече от 80 % (тегловни).

16. Амониев нитрат (10/50): „материали, които не отговарят на спецификациите“ и торове, неотговарящи на теста за детонация

Отнася се за:

— материали, бракувани при производствения процес, и за амониев нитрат и смеси от амониев нитрат, прости торове на базата на амониев нитрат и сложни/съставни торове на основата на амониев нитрат, посочени в бележки 14 и 15, които са или са били върнати от крайния потребител на производителя, в съоръжение за временно складиране или технологична инсталация за преработка, рециклиране или обработка за безопасна употреба, тъй като вече не съответстват на спецификациите в бележки 14 и 15;

— торовете, посочени в бележка 13, първо тире, и бележка 14 към настоящия анекс, които не отговарят на изискванията на приложение III-2 към Регламент (ЕО) № 2003/2003.

17. Калиев нитрат (5 000/10 000)

Тази позиция се отнася за сложни торове на основата на калиев нитрат (под формата на гранули или микрогранули), които имат същите опасни свойства като чистия калиев нитрат.

⁽¹⁾ 15,75 % (тегловни) азотно съдържание, дължащо се на присъствието на амониев нитрат, отговаря на 45 % амониев нитрат.

⁽²⁾ 24,5 % (тегловни) азотно съдържание, дължащо се на присъствието на амониев нитрат, отговаря на 70 % амониев нитрат.

⁽³⁾ ОВ L 304, 21.11.2003 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ 28 % (тегловни) азотно съдържание, дължащо се на присъствието на амониев нитрат, отговаря на 80 % амониев нитрат.

18. Калиев нитрат (1 250/5 000)

Тази позиция се отнася за сложни торове на основата на калиев нитрат (под формата на кристали), които имат същите опасни свойства като чистия калиев нитрат.

19. Подобрен биогаз

За целите на прилагането на настоящата директива подобреният биогаз може да се класифицира съгласно част 2, позиция 18 от приложение I, когато е бил обработен в съответствие с приложимите стандарти за рафиниран и подобрен биогаз, при гарантиране на еквивалентно качество на това на природния газ, включително съдържанието на метан, и който съдържа максимум 1 % кислород.

20. Полихлордибензофурани и полихлордибензодиоксини

Количествата на полихлордибензофурани и полихлордибензодиоксини се изчисляват посредством следните коефициенти:

Коефициент за токсична еквивалентност (TEF), СЗО 2005			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(Т = тетра, Р = пента, Нх = хекса, Нр = хепта, О = окта)

Съгласно Van den Berg et al: Преценка на коефициентите за токсична еквивалентност при хората и бозайниците за диоксини и съединения, подобни на диоксините, Световна здравна организация, 2005 г.

21. В случаите, когато това опасно вещество попада в категория Р5а запалими течности или Р5б запалими течности, за целите на настоящата директива се прилагат най-ниските прагови количества.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Минимум от данни и информация, които трябва да се разглеждат в доклада за безопасността, посочен в член 10

1. Информация за системата на управление и за организацията на предприятието с оглед на предотвратяването на големи аварии.

Тази информация съдържа елементите, посочени в приложение III.

2. Представяне на околната среда на предприятието:

- a) описание на предприятието и на заобикалящата го среда, включително и географското му местоположение, метеорологични, геоложки, хидрографски условия и, ако е необходимо, историята му;
- b) уточняване на вида на инсталациите и на другите дейности на предприятието, които биха могли да представляват опасност от голяма авария;
- в) въз основа на наличната информация, идентифициране на съседни предприятия, както и обекти, които не попадат в обхвата на настоящата директива, райони и строежи, които биха могли да бъдат източник или да увеличат риска или последствията от голяма авария и от ефекта на доминото;
- г) описание на районите, където може да настъпи голяма авария.

3. Описание на инсталациите:

- a) описание на основните дейности и продуктите на частите от предприятието, които от гледна точка на безопасността са значителни източници на рискове за голяма авария, и условията, при които такава голяма авария може да възникне, заедно с описание на предлаганите превантивни мерки;
- b) описание на технологичните процеси, и по-специално на работните методи; когато това е приложимо, отчитане на наличната информация относно най-добрите практики;
- в) описание на опасните вещества:
 - i) списък на опасните вещества, включително:
 - идентифициране на опасните вещества: химично наименование, номер по CAS, име според номенклатурата на IUPAC,
 - максимално количество опасни вещества, което присъства или е вероятно да присъства;
 - ii) физични, химични, токсикологични свойства и указания за опасностите — както непосредствени, така и забавени във времето, за човека и околната среда;
 - iii) физично и химично поведение при нормални условия на употреба или при предвидими аварийни условия.

4. Идентификация и анализ на рисковете от аварии и превантивни методи:

- a) подробно описание на възможните сценарии за големи аварии и тяхната вероятност или условията, при които те настъпват, включително и резюме на събитията, които могат да изиграят ролята на първопричина за такива сценарии, и дали причините са вън или вътре в инсталацията; включително по-специално:
 - i) експлоатационни причини;
 - ii) външни причини, като например свързани с „ефекти на доминото“, обекти, които не попадат в обхвата на настоящата директива, райони и строежи, които биха могли да бъдат източник или да увеличат риска или последствията от голяма авария;
 - iii) естествени причини, например земетресения или наводнения;
- b) оценката на степента и тежестта на последствията от определени големи аварии, включваща карти, снимки или, доколкото е целесъобразно, други еквивалентни описания, показващи площи, които могат да бъдат засегнати от такива аварии, произтичащи от предприятия;

- в) преглед на минали аварии и инциденти, при които са използвани същите вещества и процеси, отчитане на поуките, взети от тях, и изрично позоваване на конкретни мерки, предприети за предотвратяване на такива аварии;
 - г) описание на техническите параметри и оборудването използвано за безопасността на инсталациите.
5. Мерки за защита и интервенция за ограничаване на последствията от голяма авария:
- а) описание на инсталираното оборудване в завода за ограничаване на последствията от голяма авария за човешкото здраве и за околната среда, включително например на системите за детекция/защита, технически съоръжения за ограничаване на аварийно изпуснатите количества, включително чрез напръскване с водна струя, парни екрани, съдове за аварийно улавяне или събирателни съдове, отсеكاتелни клапани; инертизационни системи; улавяне на водите, изпускани при пожар;
 - б) организиране на тревога и интервенция;
 - в) описание на мобилизируемите ресурси, външни и вътрешни;
 - г) описание на всички технически и нетехнически мерки, които имат отношение към намаляването на последствията от голяма авария.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Информация, посочена в член 8, параграф 5 и член 10, за системата на управление на безопасността и организацията на предприятието с оглед предотвратяването на големи аварии

За целите на прилагането на системата на оператора за управление на безопасността се вземат предвид следните елементи:

- а) системата за управление на безопасността трябва да е пропорционална на опасностите, промишлените дейности и сложността на организацията в предприятието и е основана на оценка на рисковете; тя следва да включва тази част от системата на общото управление, която обхваща организационната структура, отговорностите, практиките, процедурите, процесите и средствата за определяне и прилагане на политиката за предотвратяване на големи аварии (ППГА);
- б) системата за управление на безопасността разглежда следните въпроси:
- i) организация и персонал — ролите и отговорностите на персонала, включен в управлението на големите опасности на всички нива в организацията, заедно с предприетите мерки за повишаване на осведомеността относно необходимостта от постоянно подобрене. Определянето на необходимостта от обучение на този персонал и осъществяване на така определеното обучение. Включването на персонала и на персонала, работещ по договор като подизпълнител, в предприятието, които са важни от гледна точка на безопасността;
 - ii) идентифициране и оценка на големи опасности – приемане и прилагане на процедури за системно идентифициране на големи опасности, възникващи при обичайна или необичайна експлоатация, включително дейности, възложени на подизпълнители, когато това е приложимо, и оценяване на вероятността за такива опасности и тяхната сериозност;
 - iii) оперативен контрол — приемане и прилагане на процедури и инструкции за безопасна експлоатация, включително поддръжка, на съоръжения, процеси и оборудване, и за управление на аварийната сигнализация и на временните прекъсвания на работа; отчитане на наличната информация относно най-добрите практики за наблюдение и контрол с оглед на намаляване на риска от грешки в системата; управление и контрол на рисковете, свързани с остаряването на оборудването, инсталирано в предприятието, и корозия; списък на оборудването на предприятието, стратегия и методология за наблюдение и контрол на състоянието на оборудването; подходящи последващи действия и всякакви необходими ответни мерки;
 - iv) управление на промените — приемане и прилагане на процедури за планиране на изменения или проектиране на нови инсталации, процеси или складови съоръжения;
 - v) планиране за извънредни ситуации — приемане и прилагане на процедури за определяне на предвидими извънредни ситуации чрез системен анализ, за изготвяне, изпитване и преразглеждане на аварийните планове за реагиране при такива извънредни ситуации и за осигуряване на специфично обучение за съответния персонал. Такова обучение се осигурява на целия персонал, работещ в предприятието, включително на съответния персонал, работещ по договор за подизпълнителство;
 - vi) мониторинг на изпълнението — приемане и прилагане на процедури за текуща оценка за съответствие с целите, поставени от ППГА на оператора и системата за управление на безопасността и механизмите за разследване и коригиране в случай на несъответствие. Процедурите включват системата на оператора за докладване на големи аварии или на „квазиаварии“, особено тези, които включват неуспешно действие на защитните мерки, както и тяхното разследване и последващи мерки на основата на придобития опит от миналото. Процедурите също биха могли да включват показатели за изпълнението, като показатели за ефективност по отношение на безопасността (SPI) и/или други съответни показатели;
 - vii) одит и преразглеждане — приемане и прилагане на процедури за периодична систематична оценка на ППГА и ефективността и пригодността на системата за управление на безопасността; документирано преразглеждане на изпълнението на политиката и на системата за управление на безопасността и актуализиране от страна на висшето ръководство на предприятието, включително отчитане и въвеждане на необходимите промени, набелязани от одита, и преразглеждане.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Данни и информация, вписани в аварийните планове, предвидени в член 12

1. Вътрешни аварийни планове:

- а) имената или длъжностите на лицата, упълномощени да задействат процедурите за извънредни ситуации, и лицето, отговарящо за и координиращо смекчаваша аварията дейности на обекта;
- б) име или длъжност на лицето, което отговаря за свързването с органите, отговорни за външния аварийен план;
- в) за предвидими условия или събития, които биха могли да са от значение за възникването на голяма авария, описание на действията, които се предприемат за контрол на условията или събитията и за ограничаване на последствията от тях, включително и описание на оборудването за безопасност и наличните средства;
- г) мерки за ограничаване на риска за лицата, които са в обекта, включително и как се дава предупреждение и действията, които се очаква те да предприемат при получаване на предупреждение;
- д) мерки за осигуряване на ранно предупреждаване за произшествието на органа, отговорен за привеждане в действие на външния аварийен план, видът на информацията, която трябва да се съдържа в първоначалното предупреждение и мерките за предоставяне на по-подробна информация при получаването ѝ;
- е) при необходимост, мерки за обучение на персонала относно задълженията, които се очаква да поеме, и по целесъобразност, координиране на това със службите, отговорни за извънредни ситуации извън обекта;
- ж) мерки за осигуряване на помощ за смекчаваша аварията дейности извън обекта.

2. Външни аварийни планове:

- а) имената или длъжностите на лицата, оправомощени да задействат процедурите за извънредни ситуации, и лицето, отговарящо и координиращо действията извън територията на обекта;
 - б) мерки за получаване на ранно предупреждение за произшествия и процедури за готовност и свикване;
 - в) мерки за координиране на необходимите средства за прилагането на външния аварийен план;
 - г) мерки за осигуряване на помощ за смекчаваша аварията дейности на обекта;
 - д) мерки за смекчаваша аварията дейности извън обекта, включително реагиране при сценарии за големи аварии, както е посочено в доклада за безопасността, и разглеждане на възможни ефекти на доминото, в това число и сценарии, имащи въздействие върху околната среда;
 - е) мерки за предоставяне на специфична информация, отнасяща се до аварията, и какво поведение следва да се възприеме, на обществеността и на евентуални съседни предприятия или обекти, които не попадат в обхвата на настоящата директива в съответствие с член 9;
 - ж) мерки за предоставяне на информация на спасителните служби на други държави членки в случай на голяма авария с възможни трансгранични последствия.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Информация, която се съобщава на обществеността съгласно член 14, параграф 1 и параграф 2, буква а)

ЧАСТ 1

За всички предприятия, обхванати от настоящата директива:

1. Името или търговското наименование на оператора и пълния адрес на въпросното предприятие.
2. Потвърждение, че предприятието е в обхвата на законовите и/или административните разпоредби при прилагането на настоящата директива и че уведомлението, посочено в член 7, параграф 1, или докладът за безопасността, посочен в член 10, параграф 1, са били предоставени на компетентния орган.
3. Просто обяснение на дейността или дейностите в предприятието.
4. Широко разпространените имена или, в случаите на опасни вещества, включени в част 1 от приложение I, родовите имена или класификацията на опасност на съответните опасни вещества, налични в предприятието, които могат да причинят голяма авария, като се указват основните им опасни свойства по разбираем начин.
5. Обща информация относно начина, по който заинтересованата общественост ще бъде предупредена, когато е необходимо; адекватна информация относно правилното поведение в случай на голяма авария или посочване на източника, където тази информация може да бъде достъпна по електронен път.
6. Датата на последното посещение на място в съответствие с член 20, параграф 4 или посочване на източника, където тази информация може да бъде достъпна по електронен път; информация относно това къде при искане може да бъде получена по-подробна информация относно инспекцията и съответния инспекционен план, в съответствие с изискванията в член 22.
7. Подробности къде може да се получи допълнителна информация в съответствие с изискванията на член 22.

ЧАСТ 2

За предприятия с висок рисков потенциал, в допълнение към информацията, посочена в част 1 от настоящото приложение:

1. Обща информация относно естеството на опасностите от големи аварии, включително и потенциалното им въздействие върху човешкото здраве и околната среда, както и обобщена информация за основните видове сценарии за големи аварии и мерките за контрол при такива случаи.
2. Потвърждение, че към оператора има изискване да предприеме съответните мерки на място, и по-специално да се свърже със спасителните служби, за да се справи с големите аварии и да ограничи техните последствия.
3. Подходяща информация от външния аварийен план, съставен за справяне с външните последствия от аварията. Тази информация следва да включва препоръка за следване на инструкциите или исканията на спасителните служби по време на авария.
4. Когато е приложимо, посочване дали предприятието е в близост до територията на друга държава членка при възможност за голяма авария с трансгранични последствия съгласно Конвенцията на Икономическата комисия за Европа на Обединените нации относно трансграничното влияние на промишлените аварии.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Критерии за уведомяване на комисията за голяма авария съгласно член 18, параграф 1

- I. За всяка голяма авария, описана в параграф 1 или която води до поне едно от последствията, описани в параграфи 2, 3, 4 и 5, трябва да се отправя уведомление до Комисията.
1. Участие на опасни вещества
Всеки пожар или експлозия, или случайно изпускане на опасни вещества в количество най-малко 5 % от съответния праг за минимално количество, посочено в част 1, колона 3 или в част 2, колона 3 от приложение I.
 2. Увреждане на хора или имущество:
 - а) смъртен случай;
 - б) шест ранени лица в самото предприятие и хоспитализирани най-малко за 24 часа;
 - в) едно лице извън предприятието, хоспитализирано най-малко за 24 часа;
 - г) повредено(и) и неизползваемо(и) в резултат на аварията жилище(а) извън предприятието;
 - д) евакуация или блокиране на хора на едно място за повече от два часа, като стойността (лица × часове) е най-малко 500;
 - е) прекъсване на питейната вода, електричеството, газа или телефонните услуги за повече от 2 часа, като стойността (хора × часове) е най-малко 1 000.
 3. Непосредствено увреждане на околната среда:
 - а) постоянно или дълготрайно увреждане на сухоземни местообитания:
 - i) най-малко 0,5 хектара или повече от дадено местообитание, значимо от гледна точка на околната среда или опазването и защитено от законодателството;
 - ii) 10 хектара или повече от дадено по-широко разпростиращо се местообитание, включително селскостопанска земя;
 - б) значително или дълготрайно замърсяване на питейна вода и морски местообитания:
 - i) на 10 км или повече от река или канал;
 - ii) на 1 хектар или повече от изкуствено или естествено езеро;
 - iii) на 2 хектара или повече от делта;
 - iv) на 2 хектара или повече от брегова зона или открито море;
 - в) значително замърсяване на водоем или подпочвени води:
на 1 хектар или повече.
 4. Имуществени вреди:
 - а) вреди на имущество в предприятието: най-малко 2 000 000 EUR;
 - б) вреди на имущество извън предприятието: най-малко 500 000 EUR.
 5. Трансгранични вреди
Всяка голяма авария, в която е пряко включено опасно вещество, причиняващо въздействие извън територията на засегнатата държава членка.
- II. На Комисията следва да се изпраща уведомление също за аварии или „квазиаварии“, които не отговарят на количествените критерии, но за които държавите членки считат, че са от особен технически интерес за предотвратяване на големи аварии и ограничаване на последствията от тях.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Директива 96/82/ЕО	Настоящата директива
Член 1	Член 1
Член 2, параграф 1, първа алинея	Член 2, параграф 1 и член 3, параграфи 2 и 3
Член 2, параграф 1, втора алинея	Член 3, параграф 12
Член 2, параграф 2	—
Член 3, параграф 1	Член 3, параграф 1
Член 3, параграф 2	Член 3, параграф 8
Член 3, параграф 3	Член 3, параграф 9
Член 3, параграф 4	Член 3, параграф 10
Член 3, параграф 5	Член 3, параграф 13
Член 3, параграф 6	Член 3, параграф 14
Член 3, параграф 7	Член 3, параграф 15
Член 3, параграф 8	Член 3, параграф 16
—	Член 3, параграфи 2—7, 11, 12, 17, 18 и 19
Член 4	Член 2, параграф 2, първа алинея, букви от а) до е) и буква з)
—	Член 2, параграф 2, първа алинея, буква ж) и втора алинея
—	Член 4
Член 5	Член 5
Член 6, параграф 1	Член 7, параграф 2
Член 6, параграф 2, букви от а) до ж)	Член 7, параграф 1, букви от а) до ж)
Член 6, параграф 3	Член 7, параграф 3
Член 6, параграф 4	Член 7, параграф 4, букви а), б) и в)
—	Член 7, параграф 4, буква г)
Член 7, параграф 1	Член 8, параграф 1
—	Член 8, параграф 2, букви а) и б)
Член 7, параграф 1а	Член 8, параграф 2, буква а)
Член 7, параграф 2	Член 8, параграф 5
Член 7, параграф 3	—
—	Член 8, параграф 3
—	Член 8, параграф 4
—	Член 8, параграф 5
Член 8, параграфи 1 и 2	Член 9, параграфи 1 и 2

Директива 96/82/ЕО	Настоящата директива
—	Член 9, параграф 2
Член 9, параграф 1	Член 10, параграф 1
Член 9, параграф 2, първа алинея	Член 10, параграф 2
Член 9, параграф 2, втора алинея	—
Член 9, параграф 3	Член 10, параграф 3
Член 9, параграф 4	Член 10, параграф 6
Член 9, параграф 5	Член 10, параграф 5
Член 9, параграф 6	—
—	Член 10, параграфи 4
Член 10	Член 11
Член 11, параграф 1, букви а) и б)	Член 12, параграф 1, букви а) и б) и параграф 2
Член 11, параграф 1, буква в)	Член 12, параграф 1, буква в)
Член 11, параграф 2	Член 12, параграф 3
Член 11, параграф 3	Член 12, параграфи 4 и 5
Член 11, параграф 4	Член 12, параграф 6, първа алинея
Член 11, параграф 4а	Член 12, параграф 6, втора алинея
Член 11, параграф 5	Член 12, параграф 7
Член 11, параграф 6	Член 12, параграф 8
Член 12, параграф 1, първа алинея	Член 13, параграф 1
Член 12, параграф 1, втора алинея	Член 13, параграф 2
Член 12, параграф 1а	—
Член 12, параграф 2	Член 13, параграф 3
—	Член 13, параграф 4
Член 13, параграф 1, първа алинея	Член 14, параграф 2, първа алинея, буква а) и втора алинея, второ изречение
Член 13, параграф 1, втора алинея, първо и трето изречение	Член 14, параграф 2, втора алинея, последно изречение
Член 13, параграф 1, втора алинея, второ изречение	Член 14, параграф 1
Член 13, параграф 1, трета алинея	Член 14, параграф 2, втора алинея, първо изречение
—	Член 14, параграф 1, второ изречение
Член 13, параграф 2	Член 14, параграф 3
Член 13, параграф 3	Член 14, параграф 4
Член 13, параграф 4, първо изречение	Член 14, параграф 2, буква б)
Член 13, параграф 4, второ и трето изречение	Член 22, параграф 3, първа и втора алинея
Член 13, параграф 5	Член 15, параграф 1
Член 13, параграф 6	Член 14, параграф 2, буква в)

Директива 96/82/ЕО	Настоящата директива
—	Член 15, параграфи 2—7
Член 14, параграф 1	Член 16
Член 14, параграф 2	Член 17
Член 15, параграф 1, букви а)—г)	Член 18, параграф 1, букви а)—г) и параграф 2, първа алинея
Член 15, параграф 2, първа алинея	Член 18, параграф 1, буква д) и параграф 3
Член 15, параграф 2, втора алинея	Член 18, параграф 2, втора алинея
Член 15, параграф 3	Член 18, параграф 4
Член 16	Член 6, параграф 1
—	Член 6, параграфи 2 и 3
Член 17	Член 19
Член 18, параграф 1	Член 20, параграфи 1 и 2
Член 18, параграф 2, буква а)	Член 20, параграф 4
Член 18, параграф 2, букви б) и в)	Член 20, параграф 7
Член 18, параграф 3	Член 20, параграф 11
—	Член 20, параграфи 3, 5, 6, 8, 9 и 10
Член 19, параграф 1	Член 21, параграф 1
Член 19, параграф 1а, първа алинея	Член 21, параграф 3, първа алинея
Член 19, параграф 1а, втора алинея	Член 21, параграф 3, втора алинея
Член 19, параграф 2, първа алинея	Член 21, параграф 4
Член 19, параграф 2, втора алинея	Член 21, параграф 6
Член 19, параграф 3	Член 21, параграф 7
—	Член 21, параграф 5
Член 19, параграф 4	Член 21, параграф 2
Член 20, параграф 1, първа алинея	Член 22, параграф 1
Член 20, параграф 1, втора алинея	Член 22, параграф 2
Член 20, параграф 2	—
—	Член 23
—	Член 24
Член 21, параграф 1	Член 25
Член 21, параграф 2	Член 21, параграф 5
Член 22	Член 27
Член 23	Член 32
Член 24	Член 31
Член 25	Член 33

Директива 96/82/ЕО	Настоящата директива
Член 26	Член 34
—	Членове 26, 28, 29 и 30
—	Приложение I, встъпителни параграфи
Приложение I, уводна част, параграфи 1—5	Приложение I, бележки към приложение I, бележки 1, 2 и 3
Приложение I, уводна част, параграфи 6 и 7	—
Приложение I, част 1	Приложение I, част 2
Приложение I, част 1, бележки към част 1, бележки 1—6	Приложение I, бележки към приложение I, бележки 13—18
Приложение I, част 1, бележки към част 1, бележка 7	Приложение I, бележки към приложение I, бележка 20
—	Приложение I, бележки към приложение I, бележка 7
Приложение I, част 2	Приложение I, част 1
Приложение I, част 2, бележки към част 2, бележка 1	Приложение I, бележки към приложение I, бележки 1, 5 и 6
Приложение I, част 2, бележки към част 2, бележка 2	Приложение I, бележки към приложение I, бележки 8, 9 и 10
Приложение I, част 2, бележки към част 2, бележка 3	Приложение I, бележки към приложение I, бележки 11.1, 11.2 и 12
Приложение I, част 2, бележки към част 2, бележка 4	Приложение I, бележки към приложение I, бележка 4
Приложение II, части I, II и III	Приложение II, части 1, 2 и 3
Приложение II, част IV, буква А)	Приложение II, част 4, буква а)
—	Приложение II, част 4, буква а), подточки i)—iii)
Приложение II, част IV, буква Б)	Приложение II, част 4, буква б)
—	Приложение II, част 4, буква в)
Приложение II, част IV, буква В)	Приложение II, част 4, буква г)
Приложение II, част V, букви А, Б и В	Приложение II, част 5, букви а), б) и в)
Приложение II, част V, буква Г	—
—	Приложение II, част 5, буква г)
Приложение III, встъпителен параграф и букви а) и б)	Приложение III, встъпителен параграф и буква а) Член 8, параграфи 1 и 5
Приложение III, буква в), подточки i)—iv)	Приложение III, буква б), подточки i)—iv)
Приложение III, буква в), подточки v), vi) и vii)	Приложение III, буква б), подточки v), vi) и vii)
Приложение IV	Приложение IV
Приложение V, точка 1	Приложение V, част 1, точка 1
Приложение V, точка 2	—
Приложение V, точки 3, 4 и 5	Приложение V, част 1, точки 2, 3 и 4
Приложение V, точка 6	Приложение V, част 2, точка 1
Приложение V, точки 7 и 8	Приложение V, част 1, точка 5
—	Приложение V, част 1, точка 6
Приложение V, точки 9 и 10	Приложение V, част 2, точки 2 и 3

Директива 96/82/ЕО	Настоящата директива
Приложение V, точка 11	Приложение V, част 1, точка 7
—	Приложение V, част 2, точка 4
Приложение VI, част I	Приложение VI, част I
Приложение VI, част II	Приложение VI, част II
—	Приложение VII

ДИРЕКТИВА 2012/19/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 4 юли 2012 година****относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО)****(преработен текст)****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) В Директива 2002/96/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 2003 г. относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО) ⁽⁴⁾ трябва да бъдат направени няколко съществени изменения. С оглед постигане на яснота посочената директива следва да бъде преработена.
- (2) Целите на политиката на Съюза в областта на околната среда са по-специално съхраняването, опазването и подобряването на качеството на околната среда, закрилата на здравето на хората и рационалното и разумно използване на природните ресурси. Тази политика е основана на принципа на предпазливост и предпазни мерки и принципите, че вредите върху околната среда следва приоритетно да се отстраняват при техния източник и че замърсителят следва да плаща.
- (3) В Програмата на Общността за политика и действие по отношение на околната среда и устойчивото развитие (Петата програма за действие в областта на околната среда) ⁽⁵⁾ бе изтъкнато, че постигането на устойчиво развитие изисква значителни промени в сегашния модел на развитие, производство, потребление и поведение и препоръчва, *inter alia*, намаляване на разточителното потребление на природни ресурси и предотвратяване на замърсяването. В нея отпадъците от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО) бяха посочени като една от

областите, които се цели да бъдат регулирани с оглед прилагане на принципите на предотвратяване, оползотворяване и безопасно обезвреждане на отпадъци.

- (4) Настоящата директива допълва общото законодателство на Съюза в областта на управлението на отпадъците, като например Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците ⁽⁶⁾. В нея се съдържа препращане към определенията в посочената директива, включително към определенията за отпадъци и общи операции по управление на отпадъци. Определението за събиране в Директива 2008/98/ЕО включва предварителното сортиране и предварителното съхраняване на отпадъци за целите на транспортирането им до съоръжение за третиране на отпадъци. С Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁷⁾ се създава рамка за определяне на изискванията за екодизайн към продукти, свързани с енергопотреблението и се прави възможно приемането на специални изисквания за екодизайн към продукти, свързани с енергопотреблението, които могат да бъдат предмет и на настоящата директива. Директива 2009/125/ЕО и приетите съгласно нея мерки за изпълнение не са в противоречие със законодателството на Съюза в областта на управлението на отпадъците. Директива 2002/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 2003 г. относно ограничението за употребата на определени опасни вещества в електрическото и електронното оборудване ⁽⁸⁾ изисква замената на забранените вещества за всяко електрическо и електронно оборудване (ЕЕО), попадащи в нейния обхват.
- (5) С разрастването на пазара и с постоянното съкращаване на иновационните цикли се увеличава подмяната на оборудването, което превръща ЕЕО в бързо растящ източник на отпадъци. Докато Директива 2002/95/ЕО допринесе ефективно за намаляване на опасните вещества, съдържащи се в новото ЕЕО, опасни вещества от рода на живак, кадмий, олово, шествалентен хром и полихлорирани бифенили (РСВ) и озоноразрушаващи вещества ще продължат да присъстват в ОЕЕО години наред. Съставът на опасните компоненти в ЕЕО е основен проблем на фазата на управление на отпадъците и рециклирането на ОЕЕО не се извършва в необходимата степен. Липсата на рециклиране води до загуба на ценни ресурси.
- (6) Целта на настоящата директива е да допринесе за устойчивото производство и потребление основно чрез предотвратяване на ОЕЕО и, в допълнение на това — чрез повторната употреба, рециклирането и други форми на оползотворяване на такива отпадъци, така че да се намали обезвреждането на отпадъци и да се допринесе

⁽¹⁾ ОВ С 306, 16.12.2009 г., стр. 39.

⁽²⁾ ОВ С 141, 29.5.2010 г., стр. 55.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 3 февруари 2011 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 19 юли 2011 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 19 януари 2012 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 7 юни 2012 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 37, 13.2.2003 г., стр. 24.

⁽⁵⁾ ОВ С 138, 17.5.1993 г., стр. 5.

⁽⁶⁾ ОВ L 312, 22.11.2008 г., стр. 3.

⁽⁷⁾ ОВ L 285, 31.10.2009 г., стр. 10.

⁽⁸⁾ ОВ L 37, 13.2.2003 г., стр. 19.

за ефективното използване на ресурсите и за извличането на ценни вторични суровини. Тя също така цели подобряване на свързаните с околната среда резултати от работата на операторите, които участват в жизнения цикъл на ЕЕО, т.е. производители, дистрибутори и потребители, и по-специално тези оператори, които пряко участват в събирането и третирането на ОЕЕО. По-конкретно разликите в прилагането на национално ниво на принципа за отговорността на производителя може да доведат до значителни несъответствия във финансовата тежест, която се поема от икономическите оператори. Наличието на различни национални политики за управление на ОЕЕО ограничава ефективността на политиките за рециклиране. Поради тази причина основните критерии следва се определят на равнището на Съюза и следва да се разработят минимални стандарти за третирането на ОЕЕО.

- (7) Разпоредбите на настоящата директива следва да се прилагат за продукти и производители, независимо от метода на продажба, включително при продажба от разстояние и продажба чрез електронни средства за комуникация от разстояние. В тази връзка дотолкова, доколкото е приложимо, задълженията на производителите и дистрибуторите, които използват канали за продажба от разстояние и продажба чрез електронни средства за комуникация от разстояние, следва да имат същата форма и да се налагат по същия начин като при други канали за дистрибуция, с цел да се избегне поемането от тези други канали за дистрибуция на разноските, породени от настоящата директива, свързани с ОЕЕО, при които оборудването е продадено чрез продажба от разстояние и продажба чрез електронни средства за комуникация от разстояние.
- (8) За да изпълнява задълженията си по настоящата директива в дадена държава-членка, производителят следва да бъде установен в същата държава-членка. По изключение, с цел намаляване на съществуващите пречки пред правилното функциониране на вътрешния пазар и на административната тежест, държавите-членки следва да разрешават на производители, които не са установени на тяхна територия, но са установени в друга държава-членка, да назначат упълномощен представител, който да отговаря за изпълнението на задълженията на съответния производител по настоящата директива. В допълнение административната тежест следва да се намали, като се опростят процедурите за регистрация и докладване и като се гарантира, че не се налагат дублиращи се такси за регистрация в отделните държави-членки.
- (9) Настоящата директива се прилага за всички видове ЕЕО, използвано от потребителите, и ЕЕО за професионална употреба. Настоящата директива се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза относно безопасността и здравните изисквания, с което се защитават всички, които са в контакт с ОЕЕО, и специалното законодателство на Съюза за управление на отпадъците, по-специално Директива 2006/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 г. относно батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори ⁽¹⁾ и законодателството на Съюза в областта на

дизайна на продуктите, по-специално Директива 2009/125/ЕО. Подготовката за повторна употреба, оползотворяване и рециклиране на отпадъци от охлаждащо оборудване и на вещества, смеси или компоненти от тях следва да се извършва в съответствие с приложимото законодателство на Съюза, по-специално Регламент (ЕО) № 1005/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно вещества, които нарушават озоновия слой ⁽²⁾ и Регламент (ЕО) № 842/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно някои флуорирани парникови газове ⁽³⁾. Целите на настоящата директива могат да бъдат постигнати, без в приложното ѝ поле да се включват големи неподвижно монтирани инсталации като нефтени платформи, системи за транспортиране на багаж на летищата или асансьори. Въпреки това всяко оборудване, което не е специално проектирано и инсталирано като част от такива инсталации и което може да изпълнява функциите си дори ако не бъде част от съответните инсталации, следва да бъде включено в приложното поле на настоящата директива. Това се отнася например за оборудване като осветителни тела или фотоволтаични панели.

- (10) В настоящата директива следва да бъдат включени някои определения, за да се уточни приложното ѝ поле. Същевременно при преразглеждането на приложното поле следва да се поясни допълнително определението за ЕЕО, за да се сблизят съответните мерки на държавите-членки на национално равнище и действащите, прилагани и установени практики.
- (11) В рамките на мерките за изпълнение на Директива 2009/125/ЕО следва да се установят изискванията за екодизайн, улесняващи повторната употреба, разглобяването и оползотворяването на ОЕЕО. За да се оптимизира повторната употреба и оползотворяването чрез проектирането на продуктите, следва да се взема предвид целият жизнен цикъл на продукта.
- (12) Регулирането чрез настоящата директива на отговорността на производителя е едно от средствата за насърчване на проектирането и произвеждането на ЕЕО, при което напълно се взема предвид и се улеснява неговата поправка, възможно подобрене, повторна употреба, демантиране и рециклиране.
- (13) С цел да се гарантират безопасността и здравето на наетите от дистрибуторите лица, които участват в обратното приемане и манипулиране на ОЕЕО, държавите-членки, в съответствие с националното законодателство и законодателството на Съюза за безопасността и здравните изисквания, определят условията, при които дистрибуторите могат да откажат обратното приемане.
- (14) Разделното събиране е предварително условие, за да се гарантира специалното третиране и рециклиране на ОЕЕО, и е необходимо, за да се постигне избраното ниво на закрила на човешкото здраве и околната среда в Съюза. Потребителите следва активно да подпомагат постигането на успех при такова събиране и следва да бъдат насърчавани да връщат ОЕЕО. За тази цел следва

⁽¹⁾ ОВ L 266, 26.9.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 286, 31.10.2009 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 161, 14.6.2006 г., стр. 1.

да се поставят удобни съоръжения за връщане на ОЕЕО, включително обществени пунктове за събиране, където домакинствата да могат да връщат техните отпадъци най-малко безплатно. Дистрибуторите имат важна роля за подпомагане на успеха на събирането на ОЕЕО. Следователно за събирателните пунктове, създадени в магазините на дребно за много малки по обем ОЕЕО, не следва се прилагат изискванията за регистрация или разрешение по Директива 2008/98/ЕО.

- (15) За да се постигне избраното ниво на опазване и хармонизираните цели на Съюза в областта на околната среда, държавите-членки следва да приемат подходящи мерки с цел намаляване до минимум обезвреждането на ОЕЕО като несортирани битови отпадъци и с цел да се постигне високо ниво на разделно събиране на ОЕЕО. За да се гарантира, че държавите-членки полагат усилия да създадат ефикасна система за събиране, от тях следва да се изисква да постигнат високо ниво на събираемост на ОЕЕО, и по-конкретно на оборудване за охлаждане и замразяване, съдържащо озоноразрушаващи вещества и флуорирани парникови газове, предвид силното им въздействие върху околната среда и предвид задълженията, съдържащи се в Регламент (ЕО) № 842/2006 и Регламент (ЕО) № 1005/2009. Данните, включени в проведената през 2008 г. от Комисията оценка на въздействието показват, че 65 % от ЕЕО, пуснато на пазара тогава вече е било събирано разделно, но повече от половината от събраното количество е било възможно да се третира по неподходящ начин или да се изнася незаконно, а дори когато е било правилно третирано, това не е било докладвано. Това води до загуба на ценни вторични суровини, влошаване на качеството на околната среда и предоставяне на непоследователни данни. С оглед тези ефекти да бъдат избегнати е необходимо да се установи амбициозно ниво на събираемост и да се гарантира, че събраните ОЕЕО се третират по екологосъобразен начин и се докладват правилно. Целесъобразно е да се определят минимални изисквания за превози на използвано ЕЕО, за което има съмнения, че е ОЕЕО, като при прилагането на тези изисквания държавите-членки могат да вземат предвид всички приложими насоки за кореспондентите, разработени в контекста на прилагането на Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно превози на отпадъци⁽¹⁾. Тези минимални изисквания следва при всички случаи да имат за цел избягването на нежелани превози на нефункциониращо ЕЕО за развиващите се държави.
- (16) Определянето на амбициозни нива на събираемост следва да се основава на количеството образувани ОЕЕО, като се вземат надлежно предвид различният жизнен цикъл на продуктите в държавите-членки, пазарите, в които няма пълно насищане, както и ЕЕО с дълъг жизнен цикъл. Следователно, в близко бъдеще следва да бъде разработена методология за изчисляване на нивата на събираемост въз основа на образуваните ОЕЕО. По настоящи оценки ниво на събираемост на образувани ОЕЕО от 85 % се равнява приблизително на ниво на събираемост от 65 % спрямо средното тегло на ЕЕО, пуснато на пазара през трите преходни години.
- (17) За да се избегне разпръскването на замърсители в рециклираните материали или отпадъците, е необходимо специално третиране на ОЕЕО. Такова третиране е най-ефективното средство за гарантиране на съответствието с избраното ниво на опазване на околната среда на Съюза. Всяко учреждение и предприятие, което извършва дейности по събиране, рециклиране и третиране, следва да спазва минимални стандарти, за да предотврати отрицателното въздействие върху околната среда в резултат от третиране на ОЕЕО. Следва да се използват най-добрите налични техники за третиране, оползотворяване и рециклиране, при условие че те гарантират висока степен на опазване на околната среда и здравето на човека. Най-добрите налични техники за третиране, оползотворяване и рециклиране могат да се определят допълнително в съответствие с процедурите на Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването⁽²⁾.
- (18) Научният комитет по възникващи и идентифицирани нови здравни рискове в своето становище относно „Оценка на риска на продуктите на нанотехнологията“ от 19 януари 2009 г. посочи, че при фазата на управление на отпадъците и при тяхното рециклиране е възможна експозиция на наноматериали, които са неподвижно закрепени в големи структури, например в електронни вериги. С цел контрол на възможните рискове за здравето на човека и околната среда от третирането на ОЕЕО, съдържащи наноматериали, е целесъобразно Комисията да извърши оценка на евентуалната необходимост от специфично третиране.
- (19) Събирането, съхраняването, транспортирането, третирането и рециклирането на ОЕЕО, както и тяхната подготовка за повторна употреба трябва да се извършват в съответствие с подход, насочен към опазване на околната среда и здравето на човека и опазване на суровините, и трябва да имат за цел рециклирането на ценни ресурси, съдържащи се в ЕЕО, с оглед гарантиране на добри доставки на основни продукти в Съюза.
- (20) Когато е целесъобразно, се предпочита подготовката за повторна употреба на ОЕЕО и техните компоненти, монтажни възли и резервни части. Когато това не е за предпочитане, всички ОЕЕО, които са разделно събрани, се изпращат за оползотворяване, в рамките на което следва да се постига високо ниво на рециклиране и оползотворяване. Освен това, производителите следва да се насърчават да влагат рециклирани материали в ново оборудване.
- (21) Оползотворяването, подготовката за повторна употреба и рециклирането на ОЕЕО следва да бъде отчетено за постигането на целите, установени в настоящата директива, само ако посоченото оползотворяване или подготовка за повторна употреба или рециклиране не е в противоречие с друго законодателство на Съюза или национално законодателство, приложимо към оборудването. Обезпечаването на правилна подготовка за повторна употреба, рециклиране и оползотворяване на ОЕЕО е важно за разумното управление на ресурсите и ще оптимизира снабдяването с ресурси.

⁽¹⁾ ОВ L 190, 12.7.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 24, 29.1.2008 г., стр. 8.

- (22) На равнището на Съюза следва да бъдат установени основните принципи по отношение на финансирането на управлението на ОЕЕО, като финансовите схеми следва да допринасят за високо ниво на събираемост, както и за прилагането на принципа за отговорността на производителя.
- (23) Потребителите на ЕЕО от домакинствата следва да имат възможност да връщат ОЕЕО безплатно. Производителите следва да финансират най-малко събирането от съоръженията за събиране, както и третирането, оползотворяването и обезвреждането на ОЕЕО. Държавите-членки следва да насърчават производителите да поемат цялата отговорност за събирането на ОЕЕО, по-конкретно чрез финансиране на събирането на ОЕЕО по цялата верига на управление на отпадъците, в това число от домакинствата, с цел да се предотврати третирането на отделно събраните ОЕЕО по начин, който не е оптимален, или незаконният им износ, да се постигне равнопоставеност чрез хармонизиране на финансирането от страна на производителите в целия Съюз, да се прехвърлят разходите за събиране на тези отпадъци от общите данъкоплатци към потребителите на ЕЕО в съответствие с принципа „замърсителят плаща“. За да има максимален ефект от принципа на отговорността на производителя, всеки производител следва да отговаря за финансирането на управлението на отпадъците от неговата собствена продукция. Производителът следва да може да избира да изпълни това задължение индивидуално или чрез колективна схема за събиране. Всеки производител, който пуска на пазара продукти, осигурява финансови гаранции, за да предотврати преминаването на тежестта на разходите за управление на ОЕЕО от продукти, чиито производители вече не са на пазара, върху обществото или върху останалите производители. Отговорността за финансирането на управлението на стари отпадъци се разпределя между всички съществуващи производители чрез колективни схеми за финансиране, в които участват пропорционално всички производители, съществуващи на пазара при възникването на разходите. Колективните схеми за финансиране не следва да водят до изключване на тясно специализираните и малките производители, вносителите и новите участници. В колективните схеми биха могли да се предвидят диференцирани такси в зависимост от степента на трудност, с която продуктите и съдържащите се в тях ценни вторични суровини могат да бъдат рециклирани. За оборудване с дълъг жизнен цикъл, което понастоящем попада в приложното поле на настоящата директива, като например фотоволтаични панели, следва да се използват по възможно най-добрия начин съществуващите системи за събиране и оползотворяване, при условие че те отговарят на изискванията, установени с настоящата директива.
- (24) На производителите би могло да се разреши при продажбата на нови продукти да информират купувачите, на доброволна основа, за разходите по събирането, третирането и обезвреждането на ОЕЕО по екологосъобразен начин. Това е съобразено със съобщението на Комисията относно Плана за действие за устойчиво потребление и производство и за устойчива промишлена политика, в частност по отношение на по-разумното потребление и зелените обществени поръчки.
- (25) За успешно събиране на ОЕЕО е необходима информация за потребителите относно изискванията ОЕЕО да не се обезвреждат като несортирани битови отпадъци и да се събират отделно, както и относно системите за събиране и тяхната роля при управлението на ОЕЕО. Тази информация налага подходящото маркиране на ЕЕО, което би могло да бъде поставено в контейнери за битови отпадъци или подобни средства за събиране на битови отпадъци.
- (26) За улесняване на управлението, и по-специално на третирането и оползотворяването или рециклирането на ОЕЕО, е важно осигуряването от страна на производителите на информация за идентифициране на компонентите и материалите.
- (27) Държавите-членки следва да гарантират, че инфраструктурата за извършване на проверки и мониторинг позволява да се упражнява контрол за правилното прилагане на настоящата директива, като се има предвид, *inter alia*, Препоръка 2001/331/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 г. за определяне на минимални критерии за екологични инспекции в държавите-членки ⁽¹⁾.
- (28) За нарушаване на разпоредбите на настоящата директива държавите-членки следва да предвидят ефективни, съразмерни и възпиращи санкции за физическите и юридическите лица, отговорни за управлението на отпадъци. Държавите-членки следва освен това да могат да предприемат мерки за възстановяване на разходите, произтичащи от неспазване на законодателството и от коригиращи мерки, без да се засягат разпоредбите на Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети ⁽²⁾.
- (29) За да се наблюдава постигането на целите на настоящата директива, е необходима информацията относно теглото на ЕЕО, пуснато на пазара в Общността, и нивото на събираемост, подготовката за повторна употреба, включително, доколкото е възможно, подготовката за повторна употреба на цели уреди, оползотворяването или рециклирането и износа на ОЕЕО, събрани в съответствие с настоящата директива. За целите на изчисляване на нивото на събираемост следва да се разработи обща методика за изчисляване на теглото на ЕЕО, за да се установи, *inter alia*, дали това понятие обхваща действителното тегло на цялото оборудване под формата, в която се предлага на пазара, включително всички компоненти, монтажни възли, принадлежности и резервни части, но като се изключат опаковка, батерии, инструкции и наръчници за употреба.

⁽¹⁾ ОВ L 118, 27.4.2001 г., стр. 41.

⁽²⁾ ОВ L 143, 30.4.2004 г., стр. 56.

- (30) Уместно е да се допусне държавите-членки да решат да прилагат определени разпоредби на настоящата директива посредством споразумения между компетентните органи и заинтересованите икономически сектори, при условие че се спазват определени изисквания.
- (31) За да се разрешат затрудненията, които държавите-членки срещат при постигането на нивата на събираемост, да се отчетат техническият и научният прогрес и да се допълнят разпоредбите за изпълнение на целите за оползотворяване, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) във връзка с преходни адаптации за определени държави-членки, привездането в съответствие с техническия и научния прогрес и приемането на подробни правила за ОЕЕО, изнасяни извън Съюза, насочени към постигане на целите за оползотворяване. От особена важност е по време на подготовителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.
- (32) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽¹⁾.
- (33) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното право следва да бъде ограничено до разпоредбите, които представляват изменение по същество в сравнение с предходните директиви. Задължението за транспониране на разпоредбите, които не са изменени, произтича от предходните директиви.
- (34) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите-членки и на Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи ⁽²⁾ държавите-членки се задължават в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между компонентите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. Законодателят счита, че предоставянето на подобни документи е обосновано по отношение на настоящата директива.
- (35) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите-членки по отношение на сроковете за транспониране в националното право и за прилагане на директивите, посочени в част Б от приложение XI.

- (36) Тъй като целта на настоящата директива не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради мащаба на проблема, може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет

Настоящата директива определя мерки за опазване на околната среда и здравето на човека чрез предотвратяване и намаляване на вредните въздействия от образуването и управлението на отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО), както и чрез намаляване на отрицателните въздействия от използването на ресурсите и повишаване на ефикасността от такова използване, в съответствие с членове 1 и 4 от Директива 2008/98/ЕО, като с това допринася за постигането на устойчиво развитие.

Член 2

Приложно поле

1. Настоящата директива се прилага за електрическо и електронно оборудване (ЕЕО), както следва:
 - а) от 13 август 2012 г. до 14 август 2018 г. (преходен период) при условията на параграф 3 за ЕЕО, попадащо в категориите, изброени в приложение I. В приложение II се съдържа примерен списък на ЕЕО, което попада в категориите, изброени в приложение I;
 - б) от 15 август 2018 г. при условията на параграфи 3 и 4 за всички видове ЕЕО. Всички видове ЕЕО се класифицират в рамките на категориите, изброени в приложение III. Приложение IV съдържа неизчерпателен списък на ЕЕО, което попада в категориите, изброени в приложение III (отворено приложно поле).
2. Настоящата директива се прилага, без да се засягат изискванията в областта на безопасността и здравето на законодателството на Съюза относно химикалите, и по-специално Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) и за създаване на Европейска агенция по химикали ⁽³⁾, както и специалното законодателство на Съюза относно управлението на отпадъци или проектирането на продукти.
3. Настоящата директива не се прилага за следните видове ЕЕО:
 - а) оборудване, което е необходимо за защитата на основните интереси на сигурността на държавите-членки, в това число оръжия, боеприпаси и други военни материали, предназначени изключително за военни цели;

⁽¹⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

⁽²⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

⁽³⁾ ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1.

б) оборудване, което е специално проектирано и монтирано като част от оборудване, което не попада в приложното поле на настоящата директива или е изключено от него, и което може да изпълнява своите функции само ако е част от посоченото оборудване;

в) електрически лампи с нажежаема жичка.

4. Освен по отношение на оборудването, посочено в параграф 3, от 15 август 2018 г. настоящата директива не се прилага за следните видове ЕЕО:

а) оборудване, предназначено за изпращане в космическото пространство;

б) големи единици стационарно промишлено оборудване;

в) големи неподвижно монтирани инсталации, с изключение на всяко оборудване, което не е специално проектирано и монтирано като част от такива инсталации;

г) средства за транспорт на пътници или товари, с изключение на електрически двуколесни моторни превозни средства без одобрение на типа;

д) извънпътна подвижна техника, която се предоставя изключително за професионални цели;

е) оборудване, специално проектирано единствено за целите на научноизследователската и развойната дейност, което се предоставя само между търговци;

ж) медицински изделия и диагностични медицински изделия *in vitro*, когато за тези изделия се предполага, че могат да причинят инфектиране преди излизането им от употреба, както и активно имплантируеми медицински изделия.

5. Не по-късно от 14 август 2015 г. Комисията прави преглед на приложното поле на настоящата директива, определено в параграф 1, буква б), включително на параметрите за разграничаване между големи и малки уреди в приложение III, и представя доклад за това на Европейския парламент и на Съвета. Докладът се придружава от законодателно предложение, ако е целесъобразно.

Член 3

Определения

1. За целите на настоящата директива се използват следните определения:

а) „електрическо и електронно оборудване“ или „ЕЕО“ означава оборудване, което е зависимо от електрически ток или електромагнитни полета, за да функционира правилно, както и оборудване за генериране, пренос и измерване на такъв ток

и полета и проектирано за употреба с напрежение не повече от 1 000 волта за променлив ток и 1 500 волта за постоянен ток;

б) „голяма единица стационарно промишлено оборудване“ означава голяма по размер съвкупност от машини, оборудване и/или компоненти, функциониращи съвместно за специфично приложение, монтирани за постоянно и демонтирани от специалисти на дадено място и експлоатирани и поддържани от специалисти в промишлени производствени сгради или съоръжения за научноизследователска и развойна дейност;

в) „голяма неподвижно монтирана инсталация“ означава голяма по размер съвкупност от няколко вида апарати и, когато е приложимо, други уреди, които:

i) се сглобяват, монтират и демонтират от специалисти,

ii) са предназначени за постоянна експлоатация като част от сграда или друга конструкция на предварително определено и предназначено за целта място, и

iii) могат да бъдат заменени само със същото специално проектирано оборудване;

г) „извънпътна подвижна техника“ означава техника с вграден електрически източник на захранване, чието функциониране налага придвижване или непрекъснато/периодично преместване между няколко фиксирани работни места по време на работа;

д) „отпадъци от електрическо и електронно оборудване“ или „ОЕЕО“ означава електрическо и електронно оборудване, което е отпадък по смисъла на член 3, точка 1 от Директива 2008/98/ЕО, включително всички компоненти, монтажни възли и резервни части, които са част от продукта по време на освобождаването от отпадъка;

е) „производител“ означава всяко физическо или юридическо лице, което, независимо от начина на продажба, включително чрез средства за комуникация от разстояние по смисъла на Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 1997 г. относно защитата на потребителя по отношение на договорите от разстояние ⁽¹⁾:

i) е установено в държава-членка и произвежда ЕЕО под своето име или търговска марка или възлага проектирането и производството на ЕЕО и го предлага на пазара под своето име или търговска марка на територията на тази държава-членка;

ii) е установено в държава-членка и препродава на територията на тази държава-членка оборудване под своето име или търговска марка, произведено от друг доставчик, като прекупвачът не се счита за „производител“, ако марката на производителя е поставена върху оборудването, както е посочено в подточка i);

⁽¹⁾ ОВ L 144, 4.6.1997 г., стр. 19.

- iii) е установено в държава-членка и в рамките на професионалната си дейност пуска на пазара на тази държава-членка ЕЕО от трета държава или друга държава-членка; или
- iv) продава ЕЕО чрез средства за комуникация от разстояние директно на домакинства или на потребители, различни от домакинства, в дадена държава-членка и е установено в друга държава-членка или в трета държава.
- Този, който единствено осигурява финансиране съгласно и във връзка с някакво финансово споразумение, не се счита за „производител“, освен ако същият действа като производител по смисъла на някоя от подточки i) — iv);
- ж) „дистрибутор“ означава всяко физическо или юридическо лице от веригата на доставка, което предоставя на пазара ЕЕО. Настоящото определение не е пречка дистрибуторът да бъде едновременно с това производител по смисъла на буква е);
- з) „ОЕЕО от домакинства“ означава ОЕЕО, които произлизат от домакинства, както и от търговски, промишлени, институционални и други източници, които поради своите качества и количество са подобни на тези от домакинствата. Отпадъци от ЕЕО, което е вероятно да бъде използвано както от домакинства, така и от различни от домакинствата потребители, при всички случаи се считат за ОЕЕО от домакинства;
- и) „финансово споразумение“ означава всеки договор или споразумение за заем, лизинг, наем или продажба с отсрочено плащане относно всяко оборудване, независимо дали условията на този договор или споразумение или на всеки допълнителен договор или споразумение предвиждат, че прехвърлянето на собствеността върху това оборудване ще се състои или може да се състои;
- й) „предоставяне на пазара“ означава всяка доставка на продукт за дистрибуция, потребление или употреба на пазара на държава-членка като част от дадена търговска дейност, срещу заплащане или безплатно;
- к) „пускане на пазара“ означава предоставянето на даден продукт за пръв път на пазара на територията на държава-членка, като част от професионална дейност;
- л) „отделяне“ означава ръчна, механична, химична или металургична обработка, в резултат на която опасните вещества, смеси и компоненти се събират в разграничим поток или в разграничима част от поток в процеса на третиране. Вещество, смес или компонент са разграничими, ако могат да бъдат наблюдавани, за да се удостовери екологосъобразното им третиране;
- м) „медицинско изделие“ означава медицинско изделие или принадлежност по смисъла съответно на буква а) или б) от

член 1, параграф 2 от Директива 93/42/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 г. относно медицинските изделия ⁽¹⁾, което представлява ЕЕО;

- н) „диагностично медицинско изделие *in vitro*“ означава диагностично медицинско изделие *in vitro* или принадлежност по смисъла съответно на буква б) или в) от член 1, параграф 2 от Директива 98/79/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 г. относно диагностичните медицински изделия *in vitro* ⁽²⁾, което представлява ЕЕО;
- о) „активно имплантируемо медицинско изделие“ означава активно имплантируемо медицинско изделие по смисъла на член 1, параграф 2, буква в) от Директива 90/385/ЕИО на Съвета от 20 юни 1990 г. относно сближаване на законодателството на държавите-членки, свързано с активните имплантируеми медицински изделия ⁽³⁾, което представлява ЕЕО.

2. В допълнение се прилагат определенията за „опасни отпадъци“, „събиране“, „разделно събиране“, „предотвратяване“, „повторна употреба“, „третиране“, „оползотворяване“, „подготовка за повторна употреба“, „рециклиране“ и „обезвреждане“, установени в член 3 от Директива 2008/98/ЕО.

Член 4

Проектиране на продукта

Без да се засягат изискванията на законодателството на Съюза относно правилното функциониране на вътрешния пазар и относно проектирането на продукти, включително Директива 2009/125/ЕО, държавите-членки насърчават сътрудничеството между производителите и извършващите рециклирането и мерките в подкрепа на проектирането и производството на ЕЕО, в частност с оглед улесняване на повторната употреба, разглобяването и оползотворяването на ОЕЕО, техните компоненти и материали. В този смисъл държавите-членки предприемат подходящи мерки, така че да се прилагат изискванията за екодизайн, улесняващи повторната употреба и обработка на ОЕЕО, установени в рамката на Директива 2009/125/ЕО, а производителите да не попречат на повторната употреба на ОЕЕО чрез специфични проектни характеристики или производствени процеси, освен ако такива специфични проектни характеристики или производствени процеси имат изключителни предимства, например по отношение на опазването на околната среда и/или изискванията за безопасност.

Член 5

Разделно събиране

1. Държавите-членки предприемат подходящи мерки, за да намалят до минимум обезвреждането на ОЕЕО под формата на несортирани битови отпадъци, да осигурят правилното третиране на всички събрани ОЕЕО и да постигнат високо ниво на разделно събиране на ОЕЕО, в частност и на първо място на топлообменно оборудване, съдържащо озоноразрушаващи вещества и флуорирани парникови газове, на флуоресцентни лампи, съдържащи живак, на фотоволтаични панели и на малки уреди, посочени в категории 5 и 6 на приложение III.

⁽¹⁾ ОВ L 169, 12.7.1993 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 331, 7.12.1998 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 189, 20.7.1990 г., стр. 17.

2. За ОЕЕО от домакинствата държавите-членки гарантират, че:

а) са създадени системи, които позволяват на крайните притежатели и дистрибуторите да връщат такива отпадъци най-малко безплатно. Държавите-членки гарантират наличността и достъпа до необходимите съоръжения за събиране, като взимат предвид по-специално гъстотата на населението;

б) когато се доставя нов продукт, отговорност на дистрибуторите е да гарантират, че този отпадък може да се върне на дистрибутора най-малко безплатно при съотношение едно към едно, доколкото оборудването е от сходен вид и изпълнява същите функции като предоставеното оборудване. Държавите-членки могат да се отклонят от тази разпоредба, при условие че гарантират, че не се усложнява връщането обратно на ОЕЕО от крайния притежател и че тези системи остават безплатни за последния. Държавите-членки, които използват тази дерогация, съобщават на Комисията за това;

в) дистрибуторите осигуряват за крайните потребители безплатно събиране в магазините за търговия на дребно с търговска площ от най-малко 400 m², определена за ЕЕО, или в непосредствена близост до тях, на много малки по размер ОЕЕО (при които нито един външен размер не надвишава 25 cm), без задължение за закупуване на ЕЕО от подобен вид, освен ако при оценка не се установи, че съществуващи алтернативни схеми за събиране са най-малко също толкова ефективни. Тези оценки се предоставят на разположение на обществеността. Събраните ОЕЕО се третираат правилно в съответствие с член 8;

г) без да се засягат букви а), б) и в), производителите могат да създадат и действат по индивидуална и/или колективна система за обратно приемане на ОЕЕО от домакинствата, при условие че тези системи са съобразени с целите на настоящата директива;

д) като се вземат предвид стандартите за безопасност и здраве на национално равнище и на равнището на Съюза, може да се откаже обратното приемане по букви а), б) и в) на ОЕЕО, което представлява риск за здравето и безопасността на лицата, които работят с него, поради наличие на вредни примеси. Държавите-членки въвеждат специални правила за такъв вид ОЕЕО.

Държавите-членки могат да предвидят специални правила за обратното приемане на ОЕЕО по букви а), б) и в), в случаите когато оборудването не съдържа своите основни компоненти или ако съдържа отпадъци, различни от ОЕЕО.

3. Държавите-членки могат да определят оператори, които имат право да събират ОЕЕО от домакинствата, както е посочено в параграф 2.

4. Държавите-членки могат да изискат ОЕЕО, поставени в съоръженията за събиране, посочени в параграфи 2 и 3, да бъдат предадени на производителите или на трети лица,

действащи от тяхно име, или — за целите на подготовката за повторна употреба — на определени организации или предприятия.

5. При ОЕЕО, различни от ОЕЕО от домакинства, и без да се засяга член 13, държавите-членки гарантират, че производителите или третите лица, действащи от тяхно име, осигуряват събирането на такива отпадъци.

Член 6

Обезвреждане и транспортиране на събраните ОЕЕО

1. Държавите-членки въвеждат забрана за обезвреждането на разделно събрани ОЕЕО, които все още не са били третирани съгласно посоченото в член 8.

2. Държавите-членки осигуряват събирането и транспортирането на разделно събрани ОЕЕО по начин, който гарантира оптимални условия за подготовката на повторна употреба, рециклирането, както и улавянето на опасните вещества.

С цел да оптимизира подготовката за повторна употреба държавите-членки създават условия за това преди всяко последващо прехвърляне схемите или съоръженията за събиране, в зависимост от случая, да осигуряват в събирателните пунктове разделянето на ОЕЕО, което ще бъде подготвяно за повторна употреба, от други разделно събрани ОЕЕО, по-специално като предоставят достъп на персонала от централите за повторна употреба.

Член 7

Ниво на събираемост

1. Независимо от разпоредбите на член 5, параграф 1, всяка държава-членка осигурява прилагането на принципа за отговорност на производителя и на тази основа ежегодно постигане на минимално ниво на събираемост. От 2016 г. минималното ниво на събираемост е 45 % и се изчислява въз основа на общото тегло на ОЕЕО, събрани в съответствие с членове 5 и 6 през дадена година, изразено като процент от средното тегло на електрическото и електронното оборудване, пуснато на пазара на посочената държава-членка през трите предходни години. Държавите-членки гарантират, че обемът на събраните ОЕЕО постепенно се увеличава в периода от 2016 г. до 2019 г., освен когато вече е постигнато нивото на събираемост, предвидено във втора алинея.

От 2019 г. минималното ниво на събираемост, което трябва да се постига ежегодно, е 65 % от средното тегло на ЕЕО, пуснато на пазара през предходните три години в съответната държава-членка, или 85 % от ОЕЕО, образувани на територията на тази държава-членка.

До 31 декември 2015 г. продължава да се прилага нивото на разделно събиране от най-малко четири килограма ОЕЕО от частните домакинства средно на жител на година или същото тегло ОЕЕО като средното тегло на ОЕЕО, събрани в тази държава-членка през трите предходни години, в зависимост коя от тези стойности е по-голяма.

Държавите-членки могат да определят по-високи нива на разделно събиране и в такъв случай докладват за това на Комисията.

2. За да се провери дали е постигнато минималното ниво на събираемост, държавите-членки гарантират, че информацията за разделно събранията ОЕЕО в съответствие с член 5 се изпраща на държавите-членки безплатно и включва най-малко информация относно ОЕЕО, които са:

- а) получени в съоръженията за събиране и третиране,
- б) получени от дистрибуторите,
- в) разделно събрани от производителите или от трети лица, действащи от тяхно име.

3. Чрез дерогация от параграф 1, поради недостиг на необходимата инфраструктура и ниско ниво на потребление на ЕЕО България, Чешката република, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Румъния, Словения и Словакия могат да решат:

- а) да постигнат от 14 август 2016 г. ниво за събираемост, което е по-ниско от 45 %, но е по-високо от 40 % от средното тегло на ЕЕО, пуснато на пазара през трите предходни години, и
- б) да отложат постигането на посочените в параграф 1, втора алинея нива на събираемост до избрана от тях дата, която да е не по-късно от 14 август 2021 г.

4. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове съгласно член 20 за определяне на необходимите преходни адаптации, насочени към трудностите, срещани от държавите-членки при спазването на изискванията, установени в параграф 1.

5. За да се осигурят еднакви условия за прилагане на настоящия член, Комисията до 14 август 2015 г. приема актове за изпълнение за установяване на общовалидна методология за изчисляване на теглото на ЕЕО, пуснато на националния пазар, както и обща методология за изчисляване на количеството ОЕЕО, образувани като тегло във всяка държава-членка. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 21, параграф 2.

6. До 14 август 2015 г. Комисията представя доклад до Европейския парламент и до Съвета относно преразглеждането на крайните срокове, свързани с нивата на събираемост, посочени в параграф 1, и относно възможното определяне на отделни нива за събираемост за една или повече от определените в приложение III категории, по-специално за топлообменното оборудване, фотоволтаичните панели, малки уреди,

малко информационно-технологично и телекомуникационно оборудване, и съдържащите живак лампи. Ако е целесъобразно, докладът се придружава от законодателно предложение.

7. Ако Комисията счете, въз основа на оценката на въздействието, че нивото на събираемост, базиращо се на образуванията ОЕЕО, налага преразглеждане, тя представя законодателно предложение на Европейския парламент и на Съвета.

Член 8

Правилно третиране

1. Държавите-членки осигуряват правилното третиране на всички разделно събрани ОЕЕО.

2. Правилното третиране, различно от подготовката за повторна употреба, и операциите по оползотворяване или рециклиране, включва най-малко отделянето на всички течности и селективно третиране в съответствие с приложение VII.

3. Държавите-членки гарантират, че производителите или трети лица, действащи от тяхно име, създават системи, позволяващи оползотворяването на ОЕЕО с помощта на най-добрите налични техники. Системите могат да бъдат създадени от производителите самостоятелно или колективно. Държавите-членки гарантират, че всяка организация или предприятие, извършващи операции по събиране или третиране, съхранява и третира ОЕЕО при спазване на техническите изисквания, изложени в приложение VIII.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 20 за изменение на приложение VII с цел да се въведат други технологии за третиране, осигуряващи най-малко същото ниво на закрила на човешкото здраве и околната среда.

Комисията оценява на първо място необходимостта от изменение на точките относно платките с печатна схема на мобилните телефони и течнокристалните дисплеи. Комисията се приканва да оцени дали са необходими изменения на приложение VII по отношение на наноматериалите, които се съдържат в ЕЕО.

5. За целите на опазването на околната среда държавите-членки могат да установят минимални стандарти за качество на третирането на събранията ОЕЕО.

Държавите-членки, които установят такива стандарти за качество, съобщават за това на Комисията, която публикува тези стандарти.

Не по-късно от 14 февруари 2013 г. Комисията отправя искане до европейските организации по стандартизация да разработят европейски стандарти за третиране, включително оползотворяване, рециклиране и подготовка за повторна употреба на ОЕЕО. Тези стандарти отразяват най-актуалните постижения.

За да се осигурят еднакви условия за прилагане на настоящия член, Комисията може да приеме актове за изпълнение за определяне на минимални стандарти за качество, основани по-специално на стандартите, разработени от европейските организации по стандартизация. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 21, параграф 2.

Публикува се справочната информация за стандартите, приети от Комисията.

6. Държавите-членки насърчават учрежденията и предприятията, които извършват операции по третиране, да въвеждат сертифицирани системи за управление на околната среда в съответствие с Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно доброволното участие на организации в Схемата на Общността за управление по околната среда и одит (EMAS) ⁽¹⁾.

Член 9

Разрешения

1. Държавите-членки гарантират, че всяка организация или предприятие, което извършва операции по третиране, е получило разрешение от компетентните органи в съответствие с член 23 от Директива 2008/98/ЕО.

2. Освобождаването от изискванията за получаване на разрешение, условията за освобождаване и регистрацията са в съответствие съответно с членове 24, 25 и 26 от Директива 2008/98/ЕО.

3. Държавите-членки гарантират, че разрешението или регистрацията, посочени в параграфи 1 и 2, включват всички условия, необходими за постигане на съответствие с изискванията на член 8, параграфи 2, 3 и 5 и за постигане на целевите нива на оползотворяване, определени в член 11.

Член 10

Транспортиране на ОЕЕО

1. Операцията по третиране може също така да бъде предприета извън съответните държави-членки или Съюза, при условие че транспортирането на ОЕЕО е в съответствие с Регламент (ЕО) № 1013/2006 и Регламент (ЕО) № 1418/2007 на Комисията от 29 ноември 2007 г. относно износа за оползотворяване на някои отпадъци, изброени в приложение III или IIIA към Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета, в някои държави, за които Решението на ОИСР относно контрола върху трансграничното движение на отпадъци не се прилага. ⁽²⁾

2. ОЕЕО, изнесени от Съюза, се отчитат за целите на спазването на задълженията и целите, определени в член 11 от

настоящата директива, ако в съответствие с регламенти (ЕО) № 1013/2006 и (ЕО) № 1418/2007 износителят може да докаже, че третирането е било извършено при условия, които са равностойни на изискванията на настоящата директива.

3. Не по-късно от 14 февруари 2014 г. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 20 за определяне на подробни правила, допълващи правилата в параграф 2 от настоящия член, по-специално критериите за оценка на равностойните условия.

Член 11

Целеви нива на оползотворяване

1. По отношение на всички ОЕЕО, събрани разделно в съответствие с член 5 и изпратени за третиране в съответствие с членове 8, 9 и 10, държавите-членки гарантират, че производителите са постигнали най-малко целите, установени в приложение V.

2. Постигането на посочените целеви нива се изчислява за всяка категория, като теглото на ОЕЕО, което постъпва в съоръженията за оползотворяване или рециклиране/подготовка за повторна употреба след правилно третиране в съответствие с член 8, параграф 2 относно оползотворяването или рециклирането, се разделя на теглото на всички разделно събрани ОЕЕО за всяка категория, изразено в проценти.

Предварителни дейности, включително сортирането и съхранението преди оползотворяване не се отчитат за постигането на тези целеви нива.

3. За да се осигурят еднакви условия за прилагане на настоящия член, Комисията може да приеме актове за изпълнение за установяване на допълнителни правила за методите на изчисляване във връзка с прилагането на минималните целеви нива. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 21, параграф 2.

4. Държавите-членки гарантират, че за целите на изчисляването на целевите нива производителите или третите лица, действащи от тяхно име, съхраняват данни относно теглото на ОЕЕО, техните компоненти, материали и вещества, когато те напускат съоръженията за събиране, постъпват и напускат съоръженията за третиране и когато постъпват в съоръженията за оползотворяване, рециклиране или подготовка за повторна употреба.

Държавите-членки гарантират също така, че за целите на параграф 6 се съхраняват данните относно теглото на продуктите и материалите, напускащи съоръжението за оползотворяване, рециклиране или подготовка за повторна употреба.

5. Държавите-членки насърчават разработването на нови технологии за оползотворяване, рециклиране и третиране.

⁽¹⁾ ОВ L 342, 22.12.2009 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 316, 4.12.2007 г., стр. 6.

6. Въз основа на доклад от Комисията, придружен, ако е целесъобразно, от законодателно предложение, Европейският парламент и Съветът най-късно до 14 август 2016 г. преразглеждат целевите нива на оползотворяване, посочени в част 3 от приложение V, проучват възможността за определяне на отделни целеви нива на подготовка за повторна употреба на ОЕЕО и преразглеждат метода за изчисляване, посочен в параграф 2, с цел да анализират доколко е осъществимо определянето на целеви нива въз основа на продукти и материали, получени от процесите по оползотворяване, рециклиране и подготовка за повторна употреба.

Член 12

Финансиране във връзка с ОЕЕО от домакинствата

1. Държавите-членки гарантират, че производителите осигуряват най-малко финансиране на събирането, третирането, оползотворяването и екологосъобразното обезвреждане на ОЕЕО от домакинствата, които са били поставени в съоръженията за събиране, създадени в съответствие с член 5, параграф 2.

2. Държавите-членки могат, когато е целесъобразно, да насърчават производителите да финансират и разходите за събирането на ОЕЕО от домакинствата до съоръженията за събиране.

3. За продукти, пуснати на пазара след 13 август 2005 г., всеки производител носи отговорност за финансирането на дейностите, посочени в параграф 1 и отнасящи се до отпадъците от продуктите, които той произвежда. Производителят може да избере да изпълни това задължение индивидуално или като се присъедини към колективна схема за събиране.

Държавите-членки гарантират, че при пускането на продукт на пазара всеки производител осигурява гаранция, от която личи, че управлението на ОЕЕО ще бъде финансирано и че производителите ясно са маркирали своите продукти в съответствие с член 15, параграф 2. Тази гаранция цели осигуряването на финансирането на дейностите, посочени в параграф 1, свързани с тези продукти. Гаранцията може да има формата на участие на производителя в подходящи схеми за финансиране на управлението на ОЕЕО, застраховка за рециклиране или блокирана банкова сметка.

4. Отговорността за покриване на разходите по управление на ОЕЕО от продукти, пуснати на пазара на 13 август 2005 г. или преди това („стари отпадъци“), се поема от една или повече системи, в които всички производители, съществуващи на пазара към момента на възникване на съответните разходи, участват пропорционално, т.е. съответно на своя дял на пазара в зависимост от вида на оборудването.

5. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, гарантиращи разработването на подходящи механизми или процедури за възстановяване на средства, с цел да се възстановяват вноските на производителите, когато ЕЕО се прехвърля за пускане на пазара извън територията на въпросната държава-членка. Тези механизми или процедури могат да бъдат разработвани от производителите или от трети лица, действащи от тяхно име.

6. Комисията се приканва до 14 август 2015 г. да докладва относно възможността за разработване на критерии за включване на реалните разходи, свързани с края на жизнения цикъл на продукта, при финансирането на ОЕЕО от производителите и да представи законодателно предложение на Европейския парламент и на Съвета, ако е целесъобразно.

Член 13

Финансиране във връзка с ОЕЕО от потребители, различни от домакинства

1. Държавите-членки гарантират, че производителите поемат финансирането на разходите за събирането, третирането, повторната употреба, оползотворяването и екологосъобразното обезвреждане на ОЕЕО от потребители, различни от домакинства, получени от продукти, пуснати на пазара след 13 август 2005 г.

За старите отпадъци, които се заместват с нови равностойни продукти или с нови продукти, изпълняващи същата функция, финансирането на разходите се поема от производителите на такива продукти при доставката им. Възможно е като алтернативно решение държавите-членки да предвидят потребителите, различни от домакинствата, също да бъдат принудени да поемат частична или пълна отговорност за такова финансиране.

Финансирането на разходите за останалите стари отпадъци се поема от потребителите, различни от домакинствата.

2. Производителите и потребителите, различни от домакинствата, могат, без да се засяга настоящата директива, да сключат споразумения, в които да се предвидят други методи за финансиране.

Член 14

Информация за потребителите

1. Държавите-членки могат да изискват от производителите да информират купувачите в момента на продажбата на нови продукти за разходите за събиране, третиране и обезвреждане по екологосъобразен начин. Посочените разходи не трябва да превишават най-точната оценка на действителните разходи.

2. Държавите-членки гарантират, че потребителите на ЕЕО в домакинствата получават необходимата информация за:

- a) изискванията ОЕЕО да не се обезвреждат като несортирани битови отпадъци и за разделното събиране на такива ОЕЕО;
- b) системите за връщане и събиране, които са на тяхно разположение, като се насърчава координацията на информацията относно наличните пунктове за събиране, независимо от кой производител или оператор са създадени;
- в) тяхната роля при повторната употреба, рециклирането и другите форми на оползотворяване на ОЕЕО;

г) възможното влияние върху околната среда и здравето на човека като резултат от присъствието на опасни вещества в ЕЕО;

д) значението на символа, даден в приложение IX.

3. Държавите-членки приемат подходящи мерки, така че потребителите да участват в събирането на ОЕЕО и да бъдат насърчени да улесняват процеса на повторна употреба, третиране и оползотворяване.

4. С оглед минимизиране на обезвреждането на ОЕЕО като несортирани битови отпадъци и улесняване на тяхното разделно събиране държавите-членки гарантират, че производителите поставят подходящата маркировка в съответствие с Европейски стандарт EN 50419⁽¹⁾ върху ЕЕО, пуснато на пазара със символа, даден в приложение IX. В изключителни случаи, когато това е необходимо поради размера или функциите на продукта, символът се отпечатва върху опаковката, върху инструкциите за употреба и върху гаранционната карта на ЕЕО.

5. Държавите-членки могат да изискат част или цялата информация, посочена в параграфи 2, 3 и 4, да бъде предоставена от производителите и/или дистрибуторите, например в инструкциите за употреба, на мястото на продажбата и чрез кампании за осведомяване на обществеността.

Член 15

Информация за съоръженията за третиране

1. С цел да се улесни подготовката за повторна употреба и правилното и екологосъобразно третиране на ОЕЕО, включително техния ремонт, подобряване, обновяване и рециклиране, държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че производителите осигуряват безплатно информация за подготовката за повторна употреба и третиране за всички видове ново ЕЕО, пуснато за първи път на пазара на Съюза, в срок до една година след пускането на пазара на оборудването. В информацията се посочват различните компоненти и материали в ЕЕО, както и местоположението на опасните вещества и смеси в ЕЕО, доколкото това е необходимо за спазването на разпоредбите на настоящата директива от страна на центровете за подготовка за повторна употреба и съоръженията за третиране и рециклиране. Тя се предоставя на разположение на центровете за подготовка за повторна употреба и съоръженията за третиране и рециклиране от производителите на ЕЕО под формата на наръчници или на електронен носител (т.е. CD-ROM, онлайн услуги).

2. За да осигури възможност за недвусмислено определяне на датата, на която ЕЕО е пуснато на пазара, държавите-членки гарантират, че маркировката върху ЕЕО показва, че същото е било пуснато на пазара след 13 август 2005 г. За предпочитане е за тази цел да се прилага Европейският стандарт EN 50419.

⁽¹⁾ Приет от Европейския комитет по електротехническа стандартизация (Cenelec) през март 2006 г.

Член 16

Регистрация, информация и доклади

1. Държавите-членки създават в съответствие с параграф 2 регистър на производителите, в това число на производителите, които доставят ЕЕО чрез средства за комуникация от разстояние. Този регистър служи за мониторинг на спазването на изискванията на настоящата директива.

Производителите, които доставят ЕЕО чрез средства за комуникация от разстояние по смисъла на член 3, параграф 1, буква е), подточка iv), се регистрират в държавата-членка, към която извършват продажби. Когато тези производители не са регистрирани в държавата-членка, към която извършват продажби, те се регистрират посредством техен упълномощен представител съгласно член 17, параграф 2.

2. Държавите-членки гарантират, че

а) всеки производител или всеки упълномощен представител, когато е назначен съгласно член 17, е регистриран съгласно изискванията и може да въвежда онлайн в националния им регистър цялата необходима информация, която отразява дейностите на същия производител в тази държава-членка,

б) при регистрирането всеки производител или всеки упълномощен представител, когато е назначен съгласно член 17, предоставя информацията, посочена в част А от приложение X, като се задължава да я актуализира при необходимост,

в) всеки производител или всеки упълномощен представител, когато е назначен съгласно член 17, предоставя информацията, посочена в част Б от приложение X,

г) националните регистри осигуряват на своите уебсайтове връзки към други национални регистри, за да се улесни във всички държави-членки регистрацията на производителите или на упълномощените представители, когато са назначени съгласно член 17.

3. За да се осигурят еднакви условия за прилагане на настоящия член, Комисията приема актове за изпълнение за установяване на формата за регистрация и докладване и честотата на изготвяне на доклади до регистъра. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 21, параграф 2.

4. Държавите-членки ежегодно събират информация, включително обосновани оценки, относно количествата и категориите ЕЕО, пуснато на пазара, събрано чрез всички начини, подготвено за повторна употреба, рециклирано и оползотворено в държавите-членки, както и относно изнесените разделно събрани ОЕЕО, по тегло.

5. На всеки три години държавите-членки изпращат на Комисията доклад относно изпълнението на настоящата директива и относно информацията, посочена в параграф 4. Докладът за изпълнението се съставя въз основата на въпросника, посочен в решения 2004/249/ЕО⁽¹⁾ и 2005/369/ЕО⁽²⁾ на Комисията. Докладът се представя на Комисията в рамките на девет месеца след края на тригодишния период, обхванат от него.

Първият доклад обхваща периода от 14 февруари 2014 г. до 31 декември 2015 г.

Комисията публикува доклад относно изпълнението на настоящата директива в срок от девет месеца след получаване на докладите от държавите-членки.

Член 17

Упълномощен представител

1. Всяка държава-членка гарантира, че производител по смисъла на член 3, параграф 1, буква е), подточки i)–iii), който е установен в друга държава-членка, може като изключение от член 3, параграф 1, буква е), подточки i)–iii) да назначи юридическо или физическо лице, установено на нейна територия, в качеството му на упълномощен представител, който да отговаря за изпълнението на задълженията на същия производител по настоящата директива на нейна територия.

2. Всяка държава-членка гарантира, че производител по смисъла на член 3, параграф 1, буква е), подточка iv), установен на нейна територия, който продава ЕЕО в друга държава-членка, в която не е установен, назначава упълномощен представител в съответната държава-членка като лице, отговорно за изпълнението на задълженията на съответния производител по настоящата директива на територията на съответната държава-членка.

3. Назначаването на упълномощен представител се извършва с писмено пълномощно.

Член 18

Административно сътрудничество и обмен на информация

Държавите-членки гарантират, че органите, които отговарят за изпълнението на настоящата директива, си сътрудничат, по-специално с цел осигуряване на подходящ поток от информация за гарантиране на спазването на разпоредбите на настоящата директива от страна на производителите и, когато е целесъобразно, си предоставят информация едни на други и на Комисията, за да улеснят правилното изпълнение на настоящата директива. Административното сътрудничество и обмен на информация, по-специално между националните регистри, включва електронни средства за комуникация.

Сътрудничеството включва, наред с другото, предоставянето на достъп до съответните документи и информация, в това число до резултатите от проверки, при спазване на разпоредбите на

действащото законодателство за защита на данните в държавата-членка, към чийто орган е отправено искането за сътрудничество.

Член 19

Адаптиране към научния и техническия прогрес

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 20 във връзка с измененията, необходими за адаптирането към научния и техническия прогрес на член 16, параграф 5 и на приложения IV, VII, VIII и IX. При изменението на приложение VII се вземат предвид освобождаванията от изискванията, които са предоставени по Директива 2011/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно ограничението за употребата на определени опасни вещества в електрическото и електронното оборудване⁽³⁾.

Преди да изменени приложенията, Комисията, *inter alia*, се консултира с производителите на ЕЕО, с лицата, които го рециклират, с операторите по третирането и с екологичните организации, както и със сдруженията на работниците и служителите и на потребителите.

Член 20

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 7, параграф 4, член 8, параграф 4, член 10, параграф 3 и член 19, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 13 август 2012 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се подновява мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно подновяване не по-късно от три месеца преди края на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 7, параграф 4, член 8, параграф 4, член 10, параграф 3 и член 19, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 7, параграф 4, член 8, параграф 4, член 10, параграф 3 и член 19, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент,

⁽¹⁾ ОВ L 78, 16.3.2004 г., стр. 56.

⁽²⁾ ОВ L 119, 11.5.2005 г., стр. 13.

⁽³⁾ ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 88.

и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 21

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден с член 39 от Директива 2008/98/ЕО. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕО) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕО) № 182/2011.

Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕО) № 182/2011.

Член 22

Санкции

Държавите-членки установяват система от санкции, приложими при нарушения на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива, и вземат всички необходими мерки за осигуряване на тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите-членки съобщават тези разпоредби на Комисията най-късно до 14 февруари 2014 г. и я уведомяват незабавно за всяко последващо изменение в тази връзка.

Член 23

Проверки и мониторинг

1. Държавите-членки извършват необходимите проверки и мониторинг за удостоверяване на правилното изпълнение на настоящата директива.

Тези проверки обхващат най-малко:

- а) информацията, докладвана в рамките на регистъра на производителите;
- б) превозите, по-специално износа на ОЕЕО извън Съюза при спазване на Регламент (ЕО) № 1013/2006 и Регламент (ЕО) № 1418/2007; и
- в) операциите в съоръженията за третиране в съответствие с Директива 2008/98/ЕО и приложение VII към настоящата директива.

2. Държавите-членки гарантират, че превозите на използвано ЕЕО, за което има съмнения, че представлява ОЕЕО, се извършват в съответствие с минималните изисквания в приложение VI, като държавите-членки извършват съответен мониторинг на такива превози.

3. Разходите за необходимите анализи и проверки, включително разходите за съхранение на използвано ЕЕО, за което

има съмнения, че представлява ОЕЕО, могат да бъдат за сметка на производителите, третите лица, действащи от тяхно име, или други лица, които уреждат превоза на използвано ЕЕО, за което има съмнения, че представлява ОЕЕО.

4. За осигуряване на еднакви условия за прилагане на настоящия член и на приложение VI Комисията може да приеме актове за изпълнение за определяне на допълнителни правила за проверките и мониторинга, и по-специално еднакви условия за прилагането на точка 2 от приложение VI. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 21, параграф 2.

Член 24

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива до 14 февруари 2014 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на посочените разпоредби.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в съществуващите закони, подзаконови и административни разпоредби на директивите, отменени с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена от настоящата директива.

3. При условие че така се постигат целите, определени в настоящата директива, държавите-членки могат да транспонират разпоредбите на член 8, параграф 6, член 14, параграф 2 и член 15 чрез споразумения между компетентните органи и заинтересованите икономически сектори. Тези споразумения трябва да отговарят на следните изисквания:

- а) споразуменията се ползват с изпълнителна сила;
- б) в споразуменията се определят целите със съответните крайни срокове;
- в) споразуменията се публикуват в националния официален вестник или в официален документ, който е еднакво достъпен за обществеността, и се изпращат на Комисията;
- г) постигнатите резултати са предмет на редовен мониторинг, те се съобщават на компетентните органи и Комисията и се предоставят на обществеността при условията, посочени в споразумението;

- д) компетентните органи гарантират, че постигнатият напредък по споразумението се следи;
- е) при неизпълнение на споразумението държавите-членки прилагат съответните разпоредби на настоящата директива чрез закони, подзаконови и административни мерки.

Член 25

Отмяна

Директива 2002/96/ЕО, изменена с директивите, посочени в част А от приложение XI, се отменя считано от 15 февруари 2014 г., без да се засягат задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране в националното право и за прилагане на директивите, посочени в част Б от приложение XI.

Позоваванията на отменените директиви се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение XII.

Член 26

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 27

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 4 юли 2012 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

A. D. MAVROYIANNIS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Категории ЕЕО, попадащи в приложното поле на настоящата директива през преходния период, предвиден в член 2, параграф 1, буква а)

1. Големи домакински уреди
 2. Малки домакински уреди
 3. Информационно-технологично и телекомуникационно оборудване
 4. Потребителско оборудване и фотоволтаични панели
 5. Осветителни тела
 6. Електрически и електронни инструменти (с изключение на големи единици стационарно промишлено оборудване)
 7. Играчки, уреди за спорт и отдих
 8. Медицински изделия (с изключение на всички имплантирани и замърсени продукти)
 9. Инструменти за мониторинг и контрол
 10. Автомати
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Примерен списък на продуктите, които попадат в категориите на приложение I

1. ГОЛЕМИ ДОМАКИНСКИ УРЕДИ

Големи уреди за охлаждане

Хладилници

Замразители

Други големи уреди, използвани за охлаждане, консервиране и съхраняване на храна

Перални машини

Сушилни за дрехи

Съдомиялни машини

Готварски печки

Електрически фурни

Електрически котлони

Микровълнови печки

Други големи уреди, използвани за готвене и друга обработка на храни

Електрически отоплителни уреди

Електрически радиатори

Други големи уреди за отопление на стаи, легла, мебели за сядане

Електрически вентилатори

Климатични инсталации

Друго вентилационно и климатично оборудване

2. МАЛКИ ДОМАКИНСКИ УРЕДИ

Прахосмукачки

Уреди за почистване на килими

Други уреди за почистване

Уреди, използвани за шиене, плетене, тъкане и друга обработка на текстилни материали

Ютии и други уреди за гладене, пресоване и друга поддръжка на облеклото

Тостери

Фритюрници

Мелнички, кафе машини и уреди за отваряне и затваряне на кутии или други опаковки

Електрически ножове

Уреди за подстригване, изсушаване на коса, измиване на зъби, бръснене, масаж и други уреди за грижа за тялото

Ръчни и стенни часовници и уреди за измерване, отчитане и регистриране на време

Везни

3. ИНФОРМАЦИОННО-ТЕХНОЛОГИЧНО И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННО ОБОРУДВАНЕ

Оборудване за централизирана обработка на информация:

Големи машини за обработване на информация (сървъри от висок клас)

Малки машини за обработване на информация (сървъри от среден и нисък клас)

Машини за отпечатване на информация

Оборудване за персонална обработка на информация:

Персонални компютри (вкл. CPU, мишка, екран и клавиатура)

Лаптоп компютри (вкл. CPU, мишка, екран и клавиатура)

Ноутбук компютри

Ноутпад компютри

Принтери

Копирно оборудване

Електрически и електронни пишещи машини

Джобни и офис калкулатори

и други продукти и оборудване за събиране, съхраняване, обработка, представяне или предаване на информация по електронен път

Потребителски терминали и системи

Факс апарати

Телекс апарати

Телефони

Телефонни апарати с монети и/или с карти

Безжични телефони

Клетъчни телефони

Телефонни секретари

и други продукти или оборудване за предаване на звук, образ или друга информация чрез телекомуникационни технологии

4. ПОТРЕБИТЕЛСКО ОБОРУДВАНЕ И ФОТОВОЛТАИЧНИ ПАНЕЛИ

Радиоприемници

Телевизори

Видеокамери

Видеозаписващи устройства

Ni-fi записващи устройства

Аудиоусилватели

Музикални инструменти

и други продукти или оборудване за записване или възпроизвеждане на звук или образ, включително сигнали, или други технологии за разпространение на звук и образ, различни от телекомуникационните технологии

Фотоволтаични панели

5. ОСВЕТИТЕЛНИ ТЕЛА

Осветителни тела за флуоресцентни лампи с изключение на осветителни тела в домакинствата

Прави флуоресцентни лампи

Малки флуоресцентни лампи

Газоразрядни лампи с висок интензитет, включително натриеви лампи с високо налягане и метал-халогенни лампи

Натриеви лампи с ниско налягане

Друго оборудване за осветление или оборудване за разпръскване или контролиране на светлина с изключение на електрически лампи с нажежаема жичка

6. ЕЛЕКТРИЧЕСКИ И ЕЛЕКТРОННИ ИНСТРУМЕНТИ (С ИЗКЛЮЧЕНИЕ НА ГОЛЕМИ ЕДИНИЦИ СТАЦИОНАРНО ПРОМИШЛЕНО ОБОРУДВАНЕ)

Бормашини

Триони

Шевни машини

Оборудване за струговане, смилане, фрезование, шлифование, рендосване, рязане, нарязване, пробиване, перфориране, шанцоване, фалцоване, огъване или подобни процеси на обработка на дърво, метал и други материали

Инструменти за занитване, заковане или завинтване или отстраняване на нитове, гвоздеи, винтове или за подобна употреба

Инструменти за заваряване, запояване или за подобна употреба

Оборудване за пулверизиране, пръскане, диспергиране или друга обработка на течности или газообразни вещества чрез други средства

Инструменти за косене или други градинарски дейности

7. ИГРАЧКИ, УРЕДИ ЗА СПОРТ И ОТДИХ

Електрически влакчета и комплекти състезателни коли

Портативни конзоли за видеоигри

Видеоигри

Компютърни устройства за колоездене, гмуркане, бягане, гребане и други

Спортни уреди с електрически или електронни компоненти

Монетни игрални автомати

8. МЕДИЦИНСКИ ИЗДЕЛИЯ (С ИЗКЛЮЧЕНИЕ НА ВСИЧКИ ИМПЛАНТИРАНИ И ЗАМЪРСЕНИ ПРОДУКТИ)

Оборудване за радиотерапия

Оборудване за кардиология

Оборудване за диализа

Апарати за изкуствено дишане

Оборудване за ядрена медицина

Лабораторно оборудване за диагностика *in vitro*

Оборудване за анализ

Замразители

Уреди за тестване на възпроизводителната способност

Други уреди за диагностика, профилактика, проследяване, лечение, облекчаване на заболяване, нараняване или инвалидност

9. ИНСТРУМЕНТИ ЗА МОНИТОРИНГ И КОНТРОЛ

Детектори за дим

Терморегулатори

Термостати

Уреди за измерване, претегляне или регулиране, използвани в бита или като лабораторно оборудване

Други инструменти за мониторинг и контрол, които се използват в промишлените инсталации (например в контролните панели)

10. АВТОМАТИ

Автомати за горещи напитки

Автомати за горещи или студени бутилки или метални кутии

Автомати за твърди продукти

Банкомати

Всички уреди, които автоматично доставят всякакви видове продукти

ПРИЛОЖЕНИЕ III

КАТЕГОРИИ ЕЕО, ПОПАДАЩИ В ПРИЛОЖНОТО ПОЛЕ НА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА

1. Топлообменно оборудване
2. Екрани, монитори и оборудване, част от което са екрани с повърхност по-голяма от 100 cm²
3. Лампи
4. Големи уреди (всеки от външните размери е над 50 cm), включително, но не само:

Домакински уреди; информационно-технологично и телекомуникационно оборудване; потребителско оборудване; осветителни тела; оборудване за възпроизвеждане на звук или образ, музикално оборудване; електрически и електронни инструменти; играчки, уреди за спорт и отдих; медицински изделия; инструменти за мониторинг и контрол; автомати; оборудване за генериране на електрически ток. В тази категория не се включва оборудването, включено в категории 1—3.

5. Малки уреди (нито един от външните размери не надвишава 50 cm), включително, но не само:

Домакински уреди; потребителско оборудване; осветителни тела; оборудване за възпроизвеждане на звук или образ, музикално оборудване; електрически и електронни инструменти; играчки, уреди за спорт и отдих; медицински изделия; инструменти за мониторинг и контрол; автомати; оборудване за генериране на електрически ток. В тази категория не се включва оборудването, включено в категории 1—3 и 6.

6. Малко информационно-технологично и телекомуникационно оборудване (нито един от външните размери не надвишава 50 cm)

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Неизчерпателен списък на ЕЕО, което попада в категориите, изброени в приложение III

1. Топлообменно оборудване

Хладилници, замразители и уреди за съхранение на замразени продукти, оборудване, което автоматично доставя изстудени продукти, климатични инсталации, оборудване за изсушаване на въздуха, термпомпи, маслени радиатори и други топлообменни уреди, които използват други течности вместо вода за топлообмен.

2. Екрани, монитори и оборудване, част от което са екрани с повърхност по-голяма от 100 cm²

Екрани, телевизори, LCD фото рамки, монитори, лаптоп компютри, ноутбук компютри.

3. Лампи

Прави флуоресцентни лампи, компактни флуоресцентни лампи, флуоресцентни лампи, газоразрядни лампи с висок интензитет, включително натриеви лампи с високо налягане и метал-халогенни лампи, натриеви лампи с ниско налягане, светодиодни лампи.

4. Големи уреди

Перални машини, сушилни за дрехи, съдомиялни машини, готварски печки, електрически фурни, електрически котлони, осветителни тела, оборудване за възпроизвеждане на звук или образ, музикално оборудване (с изключение на органи с тръби, монтирани в църкви), уреди, използвани за плетене и тъкане, големи машини за обработване на информация, големи машини за отпечатване на информация, копирно оборудване, големи монетни игрални автомати, големи медицински изделия, големи инструменти за мониторинг и контрол, големи уреди, които автоматично доставят продукти и пари, фотоволтаични панели.

5. Малки уреди

Прахосмукачки, уреди за почистване на килими, уреди, използвани за шиене, осветителни тела, микровълнови печки, вентилационно оборудване, ютии, тостери, електрически ножове, електрически кани, часовници и ръчни часовници, електрически самобръсначки, везни, уреди за грижа за косата и тялото, калкулатори, радиоприемници, видеокамери, видеозаписващи устройства, hi-fi оборудване, музикални инструменти, оборудване за възпроизвеждане на звук или образ, електрически и електронни играчки, уреди за спорт, компютърни устройства за колоездене, гмуркане, бягане, гребане и др., детектори за дим, терморегулатори, термостати, малки електрически и електронни инструменти, малки медицински изделия, малки инструменти за мониторинг и контрол, малки уреди, които автоматично доставят продукти, малки уреди с интегрирани фотоволтаични панели.

6. Малко информационно-технологично и телекомуникационно оборудване (нито един от външните размери не надвишава 50 cm)

Мобилни телефони, навигационни системи GPS, джобни калкулатори, рутери, персонални компютри, принтери, телефони.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

МИНИМАЛНИ ЦЕЛЕВИ НИВА ЗА ОПОЛЗОТВОРЯВАНЕ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 11

Част 1: Минимални целеви нива, приложими по категории от 13 август 2012 г. до 14 август 2015 г. по отношение на категориите, изброени в приложение I:

- а) за ОЕЕО, попадащи в категории 1 или 10 от приложение I,
 - се оползотворяват 80 %, и
 - 75 % се рециклират;
- б) за ОЕЕО, попадащи в категории 3 или 4 от приложение I,
 - се оползотворяват 75 %, и
 - 65 % се рециклират;
- в) за ОЕЕО, попадащи в категории 2, 5, 6, 7, 8 или 9 от приложение I,
 - се оползотворяват 70 %, и
 - 50 % се рециклират;
- г) за газоразрядни лампи 80 % се рециклират.

Част 2: Минимални целеви нива, приложими по категории от 15 август 2015 г. до 14 август 2018 г. по отношение на категориите, изброени в приложение I:

- а) за ОЕЕО, попадащи в категория 1 или 10 от приложение I,
 - се оползотворяват 85 %, и
 - 80 % се подготвят за повторна употреба и се рециклират;
- б) за ОЕЕО, попадащи в категории 3 или 4 от приложение I,
 - се оползотворяват 80 %, и
 - 70 % се подготвят за повторна употреба и се рециклират;
- в) за ОЕЕО, попадащи в категория 2, 5, 6, 7, 8 или 9 от приложение I,
 - се оползотворяват 75 %, и
 - 55 % се подготвят за повторна употреба и се рециклират;
- г) за газоразрядни лампи 80 % се рециклират.

Част 3: Минимални целеви нива, приложими по категории от 15 август 2018 г. по отношение на категориите, изброени в приложение III.

- а) за ОЕЕО, попадащи в категория 1 или 4 от приложение III,
 - се оползотворяват 85 %, и
 - 80 % се подготвят за повторна употреба и се рециклират;
- б) за ОЕЕО, попадащи в категория 2 от приложение III,
 - се оползотворяват 80 %, и
 - 70 % се подготвят за повторна употреба и се рециклират;
- в) за ОЕЕО, попадащи в категория 5 или 6 от приложение III,
 - се оползотворяват 75 %, и
 - 55 % се подготвят за повторна употреба и се рециклират;
- г) за ОЕЕО, попадащи в категория 3 от приложение III, 80 % се рециклират.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

МИНИМАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПРЕВОЗИ

1. С цел да се направи разграничение между ЕЕО и ОЕЕО, в случай че притежателят на въпросния предмет твърди, че възнамерява да превози или че превозва използвано ЕЕО, а не ОЕЕО, държавите-членки изискват притежателят да разполага със следното в подкрепа на твърдението му:
 - а) копие на фактурата и договора, свързани с продажбата и/или прехвърлянето на правото на собственост върху ЕЕО, в които се посочва, че въпросното оборудване е предназначено за директна повторна употреба и че е напълно функционално;
 - б) доказателство за оценката или изпитването под формата на копие от протокола от изпитването (сертификат за изпитване, доказателство за годност) за всяка единица оборудване в пратката и протокол, съдържащ цялата информация от протокола по изпитването съгласно точка 3;
 - в) декларация, изготвена от притежателя, който организира транспортирането на ЕЕО, че нито един от материалите или оборудването от пратката не представлява отпадък по смисъла на член 3, точка 1 от Директива 2008/98/ЕО, и
 - г) подходяща защита срещу повреда по време на транспортирането, натоварването и разтоварването, по-специално посредством достатъчно здрава опаковка и подходящо подреждане на товара.
2. Чрез дерогация точка 1, букви а) и б) и точка 3 не се прилагат, когато придружаващите документи съдържат убедителни доказателства, че превозът се извършва в рамките на споразумение за прехвърляне между търговци, и че:
 - а) ЕЕО се изпраща на производителя или на трето лице, действащо от негово име, за поправка като дефектно в гаранционен срок с намерение за повторна употреба, или
 - б) използваното ЕЕО за професионална употреба се изпраща на производителя или на трето лице, действащо от негово име, или на съоръжения на трето лице в държави, в които се прилага Решение С(2001)107/Окончателно на Съвета на ОИСР относно преразглеждането на Решение С(92)39/Окончателно за контрол върху трансграничното движение на отпадъци, предназначени за операции по оползотворяване, за обновяване или ремонт в рамките на действителен договор с намерение за повторна употреба, или
 - в) дефектното използвано ЕЕО за професионална употреба, напр. медицински изделия или техните части, се изпраща на производителя или на трето лице, действащо от негово име, за анализ на първопричините в рамките на действителен договор, в случаите когато този анализ може да бъде извършен само от производителя или от трети лица, действащи от негово име.
3. За да се докаже, че превозът се състои от използвано ЕЕО, а не от ОЕЕО, държавите-членки изискват да бъдат извършени следните стъпки за изпитване и запазване на протокол от изпитването за използвано ЕЕО:

Стъпка 1: Изпитване

- а) Изпитва се годността и се преценява наличието на опасни вещества. Изпитванията, които се провеждат, зависят от вида ЕЕО. За по-голямата част от използваното ЕЕО е достатъчно изпитване за работата на основните функции.
- б) Резултатите от оценката и изпитването се документират.

Стъпка 2: Протокол от изпитването

- а) Протоколът от изпитването се прикрепя стабилно, но като може да се отстранява, или към самото ЕЕО (ако то не е опаковано), или към опаковката, така че да може да бъде прочетен без разопаковане на оборудването.
- б) Протоколът съдържа следната информация:
 - наименование на изделието (наименованието на оборудването, ако е посочено в приложение II или IV, в зависимост от случая, и категорията, определена в приложение I или III, в зависимост от случая);
 - идентификационен номер на изделието (вид №), когато има такъв;
 - година на производство (ако е известна);
 - наименование и адрес на дружеството, отговорно за представяне на доказателство за годност;

- резултати от изпитването, както е описано в стъпка 1 (включително дата на изпитването за работата на функциите);
 - вид проведени изпитвания.
4. Освен документацията, изисквана по точки 1, 2 и 3, всеки товар (напр. контейнер за превоз, камион) използвано ЕЕО се придружава от:
- а) подходящ документ за превоз, например международна товарителница за автомобилен превоз (CMR) или товарителница;
 - б) декларация на отговорното лице относно неговата отговорност.
5. При липса на доказателство, че даден предмет представлява използвано ЕЕО, а не ОЕЕО, в необходимата документация, изисквана по точки 1, 2, 3 и 4, и при липса на подходяща защита срещу повреда по време на транспортирането, натоварването и разтоварването, по-специално посредством достатъчно здрава опаковка и подходящо подреждане на товара, което е част от задълженията на притежателя, организиращ транспортирането, органите на държавите-членки приемат, че изделието е ОЕЕО и че товарът представлява незаконен превоз. При тези обстоятелства товарът се третира в съответствие с членове 24 и 25 от Регламент (ЕО) № 1013/2006.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

Селективно третиране на материали и компоненти от отпадъци от електрическо и електронно оборудване, посочено в член 8, параграф 2

1. От всички разделно събрани ОЕЕО трябва да се отделят най-малко следните вещества, смеси и компоненти:

- полихлорираните бифенили (PCB), съдържащи кондензатори в съответствие с Директива 96/59/ЕО на Съвета от 16 септември 1996 г. за обезвреждането на полихлорирани бифенили и полихлорирани терфенили (ПБХ/ПХТ) ⁽¹⁾,
- компонентните, съдържащи живак, като прекъсвачи и лампи за задно осветление,
- батерии,
- платките с печатна схема основно на мобилните телефони и на други уреди, ако повърхността на платката с печатна схема е по-голяма от 10 квадратни сантиметра,
- тонерите, течни и пастообразни, също и цветните тонери,
- пластмасите, съдържащи бромирани вещества, забавящи горенето,
- азбестовите отпадъци и компонентите, които съдържат азбест,
- електронно-лъчевите тръби,
- хлорофлуоровъглеродите (CFC), ненапълно халогенираните хлорофлуоровъглероди (HCFC) или ненапълно халогенираните флуоровъглероди (HFC), ненапълно халогенираните въглероди (HC),
- газоразрядните лампи,
- течнокристалните дисплеи (заедно с техните корпуси, когато е целесъобразно) с повърхност над 100 квадратни сантиметра и всички, които са вътрешно осветени с газоразрядни лампи,
- външните електрически кабели,
- компонентите, съдържащи огнеупорни керамични влакна, описани в Директива 97/69/ЕО на Комисията от 5 декември 1997 г. относно двадесет и трето адаптиране към техническия прогрес на Директива 67/548/ЕИО на Съвета за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирането на опасни вещества ⁽²⁾,
- компоненти, съдържащи радиоактивни вещества, с изключение на компоненти, които са под праговете на напрежение, определени в член 3 от приложение I към Директива 96/29/Евратом на Съвета от 13 май 1996 г. за определяне на основните норми на безопасност за защита на здравето на професионално заетите лица и населението срещу опасностите, произтичащи от йонизиращото лъчение ⁽³⁾,
- електролитните кондензатори, съдържащи пораждани загриженост вещества (височина > 25 mm, диаметър > 25 mm или пропорционално подобен обем)

Тези вещества смеси и компоненти се обезвреждат или оползотворяват в съответствие с Директива 2008/98/ЕО.

2. Следните компонентни от разделно събрани ОЕЕО трябва да се третират, както е посочено:

- електронно-лъчеви тръби: луминесцентното покритие трябва да бъде отделено;

⁽¹⁾ ОВ L 243, 24.9.1996 г., стр. 31.

⁽²⁾ ОВ L 343, 13.12.1997 г., стр. 19.

⁽³⁾ ОВ L 159, 29.6.1996 г., стр. 1.

- оборудване, съдържащо газове, които разрушават озоновия слой или имат потенциал на глобално затопляне (ПГЗ) над 15, като тези, които се съдържат в паяната и схемите за охлаждане: газовете трябва да бъдат правилно изведени и третираны. Озоноразрушаващите газове трябва да бъдат третираны в съответствие с Регламент (ЕО) № 1005/2009,
 - газоразрядни лампи: трябва да се отдели живакът.
3. Като се вземат предвид съображенията относно околната среда и това, доколко е желана подготовката за повторна употреба и рециклиране, точки 1 и 2 се прилагат по такъв начин, че да не се пречи на повторната употребата и рециклиране на компонентите или целите уреди.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

ТЕХНИЧЕСКИ ИЗИСКВАНИЯ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 8, ПАРАГРАФ 3

1. За площадките за съхраняване (включително за временно съхраняване) на ОЕЕО преди тяхното третиране (без да се засягат изискванията на Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 г. относно депонирането на отпадъци ⁽¹⁾):
 - непроницаеми повърхности за съответните участъци с осигуряване на съоръжения за събиране на разливи и, където е целесъобразно, утайтели и каломаслоуловители,
 - водоустойчиви покрития за съответните участъци.
2. За площадките за третиране на ОЕЕО:
 - взни за измерване на теглото на третираните отпадъци,
 - непроницаеми повърхности и водоустойчиви покрития за съответните участъци с осигуряване на съоръжения за събиране на разливи и, където е целесъобразно, утайтели и каломаслоуловители,
 - подходящото съхраняване на отделени резервни части,
 - подходящи контейнери за съхраняване на батерии, полихлорирани бифенили/полихлоринатни терфенили (PCB/PCT), съдържащи кондензатори и други опасни вещества, такива като радиоактивни отпадъци,
 - оборудване за пречистване на водата в съответствие със здравните изисквания и изискванията за околната среда.

⁽¹⁾ ОВ L 182, 16.7.1999 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

СИМВОЛ ЗА МАРКИРАНЕ НА ЕЕО

Символът, който обозначава разделното събиране на ЕЕО, представлява зачертана с кръст кофа за боклук на колелца, както е показано по-долу. Символът трябва да се отпечата по видим, четлив и незаличим начин.

ПРИЛОЖЕНИЕ X

ИНФОРМАЦИЯ ЗА РЕГИСТРАЦИЯ И ЗА ИЗГОТВЯНЕ НА ДОКЛАДИ, ПОСОЧЕНА В ЧЛЕН 16**А. Информация, която се подава при регистрация:**

1. Наименование и адрес на производителя или на упълномощения представител, когато е назначен съгласно член 17 (пощенски код и населено място, име и номер на улицата, държава, номер на телефон и факс, адрес за електронна поща, както и лице за контакт). В случая на упълномощен представител по смисъла на член 17 — и данните за връзка с представлявания производител.
2. Национален идентификационен код на производителя, включително европейски или национален данъчен номер на производителя.
3. Категорията на ЕЕО, определена в приложение I или III, в зависимост от случая.
4. Вид ЕЕО (домакинско или различно от домакинско оборудване)
5. Търговска марка на ЕЕО.
6. Сведения за начина, по който производителят изпълнява задълженията си: чрез индивидуална или колективна схема, включително информация относно финансовата гаранция.
7. Използван начин на продажба (напр. продажба от разстояние).
8. Декларация, удостоверяваща верността на предоставените сведения.

Б. Информация, която се подава за изготвяне на доклади:

1. Национален идентификационен код на производителя.
2. Отчетен период.
3. Категорията на ЕЕО, определена в приложение I или III, в зависимост от случая.
4. Количество ЕЕО, пуснато на националния пазар, изразено в тегловни единици.
5. Количество, изразено в тегловни единици, на отпадъците от ЕЕО, които са разделно събрани, рециклирани (включително подготвени за повторна употреба), оползотворени и обезвредени в държавата-членка или транспортирани в рамките на Съюза или извън него.

Забележка: Информацията по точки 4 и 5 трябва да бъде дадена по категории.

ПРИЛОЖЕНИЕ XI

ЧАСТ А

Отменената директива и списък на нейните последващи изменения

(посочени в член 25)

Директива 2002/96/ЕО относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО)	(ОВ L 37, 13.2.2003 г., стр. 24)
Директива 2003/108/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	(ОВ L 345, 31.12.2003 г., стр. 106)
Директива 2008/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	(ОВ L 81, 20.3.2008 г., стр. 65)

ЧАСТ Б

Списък на сроковете за транспониране в националното право

(посочени в член 25)

Директива	Краен срок за транспониране
2002/96/ЕО	13 август 2004 г.
2003/108/ЕО	13 август 2004 г.
2008/34/ЕО	—

ПРИЛОЖЕНИЕ XII

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТИЕТО

Директива 2002/96/ЕО	Настоящата директива
Член 1	—
—	Член 1
Член 2, параграф 1	Член 2, параграф 1
Член 2, параграф 2	Член 2, параграф 2
Член 2, параграф 3	Член 2, параграф 3, буква а)
Член 2, параграф 1 (частично)	Член 2, параграф 3, буква б)
Приложение ІВ, точка 5, последна позиция	Член 2, параграф 3, буква в)
Приложение ІВ, точка 8	Член 2, параграф 4, буква ж)
—	Член 2, параграф 4, букви а)—е) и параграф 5
Член 3, буква а)	Член 3, параграф 1, буква а)
—	Член 3, параграф 1, букви б)—г)
Член 3, буква б)	Член 3, параграф 1, буква д)
Член 3, букви в)—з)	Член 3, параграф 2
Член 3, буква и)	Член 3, параграф 1, буква е)
Член 3, буква й)	Член 3, параграф 1, буква ж)
Член 3, буква к)	Член 3, параграф 1, буква з)
Член 3, буква л)	—
Член 3, буква м)	Член 3, параграф 1, буква и)
—	Член 3, параграф 1, букви й)—о)
Член 4	Член 4
Член 5, параграфи 1 и 2	Член 5, параграфи 1 и 2
—	Член 5, параграфи 3 и 4
Член 5, параграф 3	Член 5, параграф 5
—	Член 6, параграф 1
Член 5, параграф 4	Член 6, параграф 2
Член 5, параграф 5	Член 7, параграфи 1 и 2
—	Член 8, параграф 1
Член 6, параграф 1, първа и втора алинея и параграф 3	Член 8, параграфи 2, 3 и 4
Приложение ІІ, точка 4	Член 8, параграф 4, втора алинея, първо изречение
Член 6, параграф 1, трета алинея	Член 8, параграф 5
Член 6, параграф 6	Член 8, параграф 6

Директива 2002/96/ЕО	Настоящата директива
Член 6, параграф 2	Член 9, параграфи 1 и 2
Член 6, параграф 4	Член 9, параграф 3
Член 6, параграф 5	Член 10, параграфи 1 и 2
—	Член 10, параграф 3
Член 7, параграф 1	—
Член 7, параграф 2	Член 11, параграф 1 и приложение V
—	Член 11, параграф 2
—	Член 11, параграф 3
Член 7, параграф 3, първа алинея	Член 11, параграф 4
Член 7, параграф 3, втора алинея	—
Член 7, параграф 4	—
Член 7, параграф 5	Член 11, параграф 5
—	Член 11, параграф 6
Член 8, параграф 1	Член 12, параграф 1
—	Член 12, параграф 2
Член 8, параграф 2, първа и втора алинея	Член 12, параграф 3
Член 8, параграф 2, трета алинея	Член 14, параграф 1 (частично)
Член 8, параграф 3, първа алинея	Член 12, параграф 4
—	Член 12, параграф 5
Член 8, параграф 3, втора алинея	Член 14, параграф 1 (частично)
Член 8, параграф 4	—
Член 9, параграф 1, първа алинея	Член 13, параграф 1, първа алинея
Член 9, параграф 1, втора алинея	—
Член 9, параграф 1, трета алинея	Член 13, параграф 1, втора алинея
Член 9, параграф 1, четвърта алинея	Член 13, параграф 1, трета алинея
Член 9, параграф 2	Член 13, параграф 2
Член 10, параграф 1	Член 14, параграф 2
Член 10, параграф 2	Член 14, параграф 3
Член 10, параграф 3	Член 14, параграф 4
Член 10, параграф 4	Член 14, параграф 5
Член 11	Член 15
Член 12, параграф 1 (частично)	Член 16, параграфи 1—3
Член 12, параграф 1, първа алинея (частично)	Член 16, параграф 4
Член 12, параграф 1, втора алинея	Член 16, параграфи 1 и 2 и член 17, параграфи 2 и 3

Директива 2002/96/ЕО	Настоящата директива
Член 12, параграф 1, трета алинея	Член 16, параграфи 3 и 5
—	Член 17, параграф 1
Член 12, параграф 1, четвърта алинея	Член 18
Член 12, параграф 2	Член 16, параграф 5
Член 13	Член 19
—	Член 20
Член 14	Член 21
Член 15	Член 22
Член 16	Член 23, параграф 1
—	Член 23, параграфи 2—4
Член 17, параграфи 1—3	Член 24, параграфи 1—3
Член 17, параграф 4	Член 7, параграф 3
Член 17, параграф 5	Член 7, параграфи 4—7, член 11, параграф 6 и член 12, параграф 6
—	Член 25
Член 18	Член 26
Член 19	Член 27
Приложение IA	Приложение I
Приложение IB	Приложение II
—	Приложения III, IV и VI
Приложения II—IV	Приложения VII—IX
—	Приложения X и XI
—	Приложение XII

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2012 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 310 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	840 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготовителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

